

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwszy 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Z powodu zawleczenia zarazy pyskowej i racicowej przez trzodę chlewną przewożoną z Rosyji przez Galicyę do Prus i dla ochronienia handlu wywozowego tych zwierząt, w skutek rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4 listopada 1882 r. l. 17048 w myśl §§. 4 i 5 ogólnej ustawy o chorobach stadnych z r. 1880 zabrania się wprowadzanie świń z Rosyji do kraju wzdłuż całej granicy. Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5 listopada 1882.

Według doniesienia c. k. Starostwa skałackiego z dnia 5 listopada b. r. l. 11313 sprawdzony został księgosusz w rosyjskiej miejscowości Ludwikówce ad Wejtowce, położonej na pograniczu tamtejszego powiatu. Z tej przyczyny zakazuje się w myśl §. 3 ustawy księgosuszowej z 1880 r. przywozu i przewozu zwierząt, płodów zwierzęcych i przedmiotów wymienionych w §. 1 przerzeczonyj ustawy. Nadto w myśl §. 5 tejże ustawy, osoby, o których wiadomo lub domyślać się należy, że były w miejscach zapowietrzonych lub stykały się ze zwierzętami lub przedmiotami w §. 1 pod a, b, c wziankowanymi, jak również rzeczy tych osób i wozy, na których przejechały, mają się poddać odwizierzeniu na wszystkich stacyach wchodowych wzdłuż powiatu skałackiego. Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 8 listopada 1882.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 14 listopada.

Na przyszłej sesyi Rady państwa w stosunku głosów okazały się zmiany, których znaczenie i możliwe następstwa już dziś są rozbieżne przez organa wszystkich stronnictw. Rzecz taka da

się najrozmaiciej tłumaczyć, to też każdy organ dochodzi do innej konkluzyi, oczywiście do takiej, jaka jest najczęściej pożądaną dla jego stronnictwa. Zdawałoby się z tych wszystkich głosów, że Rada państwa znajduje się w przededniu zupełnego przeobrażenia, kiedy tymczasem chodzi tu tylko o nieznaczne różnice w cyfrach. Weźmy n. p. ostatnie wybory uzupełniające w miejsce barona Walterskirchena i dr. Kronawettera. Jakiż jest rezultat praktyczny niesłychanej agitacyi w obu okręgach? Prawica nie straciła żadnego głosu, bo ani br. Walterskirchen ani dr. Kronawetter nie należeli do jej grona. Że w tej lub owej sprawie br. Walterskirchen lub dr. Kronawetter wyrecytował słowa prawdy fakcyjnej opozycyi i zadał jej tem klęskę moralną, to było niezawodnie bardzo cennym sukcesem dla prawicy, ale mimo to głosami obu tych posłów nigdy ona nie rozporządzała i nigdy na nie liczyć nie mogła. Tem mniej można mówić o jakiej zmianie stosunku głosów wobec gabinetu. Br. Walterskirchen i dr. Kronawetter w ostatnich zwłaszcza czasach swojego posłowania unikali już nawet pozoru, jakoby przeszli do obozu rządowego, bo pozory takie służyły lewicy za broń agitacyjną. (choć jednak prawica nie straciła właściwie żadnego głosu w skutek upadku br. Walterskirchena i dr. Kronawettera, to zawsze zaprzeczy się nie da, że lewica zyskała na zmianie. Nowo wybrani posłowie Sprung i Stourzh nie są jeszcze znani, ale okoliczności, wśród jakich dokonał się ich wybór, każą przygotować się na to, że w obu nowo wybranych polityka negacyjna zyskuje bezwzględnych zwolenników.

Ważniejszą dla prawicy zmianę stanowi już fakt, że pan Lienbacher z dr. Fuchsem odstrychnęli się od niej. W tym wypadku chodzi już nie-

tylko o stratę moralną, jak w pierwszym, lecz o faktyczny ubytek dwóch głosów. Chociaż bowiem nie da się nawet przypuścić taka sytuacja, żeby kiedykolwiek pp. Lienbacher i Fuchs głosami swoimi w chwili krytycznej przeważyli szalę na korzyść fakcyjnej opozycyi, to jednak z drugiej strony głosy ich nie mogą już wchodzić w rachubę prawicy wtedy, gdy wypadnie obliczać wszystkie siły z największą dokładnością, aby wiedzieć naprzód, czy można rzecz na ostrzu postawić i uczynić od rezultatu głosowania zawisłem dalsze ukształtowanie stosunków parlamentarnych i politycznych.

Krok pp. Lienbachera i dr. Fuchsa nie jest pewnie wypadkiem przyjemnym dla prawicy, ale pewne obawy nastroczałyby dopiero w takim razie, gdyby inni jeszcze członkowie prawicy poszli za ich przykładem. Lewica spodziewa się tego, liczy nawet na to, ale zapewne zawiedzie się, jak się już raz zawiodła, gdy książę Lichtenstein dał hasło do zorganizowania osobnego klubu w łonie prawicy z żywiołów katolickich. Motywa przytoczone przez p. Lienbachera na usprawiedliwienie uczynionego kroku powinny być przestrogą dla Czechów, bo do nich a nie do klubu polskiego odnosi się zarzut, że wygórowane narodowe pretensye zagrażają jedności i solidarności praktycznej w wspólniej obronie interesów konserwatywnych i autonomistycznych.

KORESPONDENCYE

Berlin, 12 listopada.

□ Że cesarz Wilhelm dobrem cieszy się zdrowiem, wynika z częstych jego podróży w ostatnim czasie podjętych; sędziwy monarcha z jednego polowania udaje się na drugie. Ruch ten niezawodnie świadczy o krzepkości cesarza, ale uważano także, że

przed odjazdem do Olawy na Szląsku monarcha bardzo był błądliwy i zmęczony, nie tak dzielny jak przedtem miał postawę, i przy wysiadaniu z powozu regularnie cudzej potrzebował pomocy. Wczoraj po dziesiątej wieczorem wrócił cesarz do stolicy. Jeżeli nie zajdzie żadna niedyspozycja, zamierza monarcha we wtorek w południe osobiście otworzyć sesję sejmową. Akt ten będzie tedy połączony z większą okazałością; obecni tu w Berlinie książęta pruscy i wszyscy ministrowie, z wyjątkiem księcia Bismarcka, będą otaczali monarchę. Osnowa mowy nowej, o którą pan Putkamer w Warzynie z prezesem ministerstwa konferował, została wczoraj na posiedzeniu całego ministerstwa formalnie przyjętą. Jak słychać w obozie konserwatywnym, król Wilhelm tem bardziej rad powitać sejm nowy, że wynik wyborów w szczególniejszy sposób miał go zadowolić; jeżeliby wzgląd na zdrowie, co przy obecnej niepokojącej nie byłoby nie nadzwyczajnego, miał przeszkodzić monarsze w spełnieniu wspomnianego zamiaru, będzie obowiązkiem p. Putkammera, jako wiceprezesa gabinetu, otworzyć sesję parlamentarną.

Niedawno wydał minister oświecenia pan Gossler dość długi okólnik polecający, aby młodzież gimnazjalna nietylko pilnie odbywała ćwiczenia gimnastyczne, lecz aby także gry wspólne na większych placach, np. w piłkę itd., należycie były uwzględniane. Do tego czasu grzeszyli pedagogzy pruscy pod tym właśnie względem wielkiem niedbalstwem, które tem bardziej było szkodliwe, że w pamięć biednych chłopców włączano zbyt wielkie mnóstwo wiadomości dla życia praktycznego, zupełnie nieprzydatnych. Pod ostatnim względem budzi się wreszcie reakcja, ale i ćwiczenia cielesne znajdują z czasem większe uwzględnienie, zwłaszcza że znaczny procent młodzieży niezdatnym się okazuje do służby wojskowej a mianowicie cierpi na wzrok krótki. Uwagę ministra oświecenia zwróciły na siebie wskazówki i przedstawienia sędziego Hartwicha z Düsseldorfu; pan Gossler powołał tego pana teraz do Berlina. Pan Hartwich pragnie między innymi, aby młodzież gimnazjalna po obiedzie nie miała już żadnych lekcji naukowych. Publiczność jest ciekawą, jaki będzie rezultat konferencyi w ministerstwie oświecenia.

Hanowerski sejm prowincjonalny zajmował się przedwczoraj kwestyą stojącą w bliskim związku z zamierzoną reformą podatkową. Ze strony właścicieli ziemskich stawiono wniosek, aby ciężary publiczne na utrzymanie ubogich i włóczęgów sprawiedli-

KOLEJ św. GOTARDA

III.

Pociąg pędzi przez tunel ze zwykłą szybkością, tylko uderzenia kół o szyny są nieco dźwięczniejsze niż zwykle. Poprawę stronie drogi od czasu do czasu ukazują się latarnie. Są to drogowskazy dla maszynisty. Latarni takich jest w tunelu szesnaście, odległych jedna od drugiej mniej więcej o kilometr. Przybywszy do środka tunelu, otwieramy okno. Ruch powietrza jest dosyć silny, temperatura obniżyła się znacznie. Okna wagonu pokryły się bardzo delikatną rosą i wyglądają jakby były ze szkła matowego. Przez okna dostaje się do wagonu zimna wilgoć...

Rozległ się znowu świst lokomotywy. Patrzymy na zegarek, godzina trzy kwadranse na siódmą, potrzebowaliśmy zatem na przebycie tunelu 25 minut. W podziemnej galerii zaczyna jakby świtać, a w kilka sekund potem pociąg wyjeżdża pod otwarte niebo.

Przebyliśmy pasmo gór i krajobraz odmiennił się widocznie. Przyroda jeszcze zimna i surowa, ale w oddaleniu widać już błękitne niebo włoskie...

Pociąg staje na stacji Airola i podróżni wysiadają z wagonów.

Mała wioseczka Airola, przedtem prawie nieznaną, obecnie, dzięki swemu położeniu u wjazdu do tunelu św. Gotarda, stała się głośnie w całym świecie. We wrześniu 1877 r., Airola prawie zupełnie zostało zniszczone

przez pożar i mogło się odbudować jedynie przy pomocy składek zbieranych w całej Szwajcaryi. Obecnie Airola jest nadzwyczaj schłodną wioską, położoną w bliskości stacji u stoku góry. Wszystkie domy są murowane, jednopiętrowe, w środku plac, rodzaj rynku, na którym znajduje się dom urzędu gminnego i kościół. Jedyna ulica wioski jest gładko wybrukowana i utrzymywana w czystości. Mieszkańcy, Włosi, są stosunkowo ubodzy. W dni świąteczne większa ich część nie zastępuje zwykłej roboczej bluzy surdudem, jak w innych okolicach Szwajcaryi, a kobiety noszą po większej części suknie ciemne z bardzo taniej tkaniny.

Okolice Airola są dosyć malownicze. Piękną jest bardzo sąsiednia miejscowość Laventina. Niżej nieco znajduje się wąski wąz Stalwedro, wijący się pomiędzy skałami. Są tam szczątki starej baszty, którą jak głosi legenda, miał zbudować król Dezyderyusz w roku 774. Zasługuje także na zwiedzenie kilka wodospadów w okolicy.

W Airola są dwa hotele: *Hôtel de la Poste* i *Hôtel Airola*. Pierwszy z nich mały i skromny, jak wioska, w której się znajduje, ale odznacza się czystością i niewykwintną ale świeżą i smaczną kuchnią. W hotelu tym, jak w ogóle we wszystkich hotelach szwajcarskich, podróżny może otrzymać wszystkie informacje, jakie mu są potrzebne dla zwiedzenia okolicy i dalszej podróży. W hotelu mieści się poczta, są gazety, przewodniki, kolekcya fotograficznych widoków robót około tunelu w różnych epokach, sprzedawana jako *Souvenir des travaux du tunnel de St. Gothard*.

Wjazd do tunelu od strony południowej znajduje się w odległości ćwierci kilo-

metra od Airola. Góry św. Gotarda od strony włoskiej przedstawiają się równie majestatycznie i wspaniale jak od strony szwajcarskiej. Jest to ta sama olbrzymia, skalista masa, rozciągająca się w różnych kierunkach i najeżona różnokształtnymi szczytami...

W czerwcu r. b., gdyśmy zwiedzali tunel, robota około niego nie była jeszcze zupełnie skończoną po obu stronach. Do właściwego tunelu dobudowywano tunel sztućczy, długości około ośmiu metrów, dla skuteczniejszego zabezpieczenia drogi od zawalenia odłamami, spadającymi z gór. Obecnie te budowy dodatkowe muszą już być ukończone, a czasowo mieszkania robotników, głównie Włochów, które widzieliśmy jeszcze, już pewnie zostały rozebrane.

Wstęp do tunelu nie jest podróżnym dozwolony; można zwiedzać jego wnętrze tylko za szczególnem pozwoleniem biura technicznego w Lucernie.

W drodze powrotnej z Airola do Lucerny, dzięki spadkowi, podróżni jadą szybko i cała podróż trwa tylko cztery godziny, gdy z Lucerny do Airola jechać trzeba 4 godziny 50 minut.

Kolej św. Gotarda zbudowana jest bardzo dobrze, z wielką dokładnością techniczną. Kiedyśmy ją przebywali w czerwcu r. b., pracowano jeszcze w różnych punktach nad usuwaniem występów skalnych lub odwracaniem górskich strumieni od toru kolejowego. Ujęcie w karby tych strumieni i potoków było jednym z najważniejszych zadań w całej budowie. W niejednym miejscu dla osiągnięcia celu, trzeba było na znacznej przestrzeni tworzyć sztuczne łożyska, kamienne obulwarowania i mosty. Połączone to było ze znacznymi kosztami, przed które-

mi nie cofnął się zarząd budowy. W ogóle nie, jak się zdaje, nie uszło uwagi inżynierów, budujących tę koleję. Tak naprzekład w niektórych miejscach skały, zawieszono nad torem koleji, przestraszają nieprzywykłego do podobnych widoków turystę. Zdaje się, że te granitowe kolosy oberwą się lada chwila i zginią na miazgę cały pociąg wraz z podróżnymi. Ale płonna to obawa. Każda droga pod każdym względem została najstarszanniej zbadaną, obliczono twardość i ciężar skał, a jeżeli tu i ówdzie dynamit nie został użyty do ich skruszenia, stało się to jedynie dlatego, iż podobna ostrożność byłaby zupełnie zbyteczna. Na wszystkich takich punktach znajdują się numery i znaki, świadczące że o nich pamiętano i pracowano nad niemi.

Wszystkie dworce zbudowane są dogodnie, oszczędnie, mniej więcej według jednego planu. Są to małe, schludne budynki, w których mieści się sala pasażerska, z rozkładem jazdy kolei gotardzkiej, drukowanym wielkimi, wyraźnymi czcionkami, oraz kasa i poczta i biuro telegraficzne. Na wszystkich stacyach odbywa się sprzedaż widoków kolei, *Souvenir du St. Gothard*. W Göschenen przy wjeździe do tunelu znajduje się obszerne, dobrze zaopatrzone i obsługiwane bufet, zdający się zachęcać podróżnych do pokrzepienia sił na przebycie podziemia. Przystanki jednak na stacyach są w ogóle krótkie, jedno- lub dwuminutowe.

Na szczególniejszą uwagę na stacyach zasługują zwrotnice, urządzone według odmiennego systemu, nie używanego na innych kolejach europejskich, z wyjątkiem niektórych linii w Belgii. Przy każdym budynku stacyjnym znajduje się rodzaj metalowego wala

wiej zostały rozłożone, tak iżby własność ziemską doznała pewnej ulgi; miarą tych ciężarów miał być podatek pogłówny, albo dochodowy (płacony przez wszystkie warstwy ludności), bez doliczenia podatku gruntowego lub procederowego; skoro się ostatni podatek doliczy do pierwszego, przypadają daleko większe ciężary na tych, którzy płacą oba podatki. Przeciwno wnioskowi podniosła się silna opozycja ze strony przedstawicieli ruchomego kapitału; przyłączył się do niej także pan Bennigsen, wódz frakcji narodowoliberalnej, który ostrzegał właścicieli ziemskich, aby nie stawiali zbyt wielkich żądań. Pan Bennigsen radził, aby sprawę reformy podatkowej pozostawić zupełnie w ręku rządu, większość sejmiku prowincjonalnego przyjęła jednakże wniosek wspomniany, który teraz będzie przedłożony ministrowi finansów i ministrowi spraw wewnętrznych, bez potwierdzenia których nie byłby prawomocny. Oczywiście sprawa cała będzie w łonie ministerstwa poruszona łącznie z całą reformą podatkową, lecz uchwała sejmowa będzie zawsze impulsem do załatwienia kwestyi wiele ważnej dla gospodarstwa rolnego w Prusiech.

Delegacye.

Peszt, 11 listopada.

(gh.) W mowie swej przeciw reorganizacji armii, przeszedłszy do wypowiedzenia trzeciej kategorii zarzutów, t. j. politycznych, p. Sturm powiedział: Moje wątpliwości polityczne odnoszą się w pierwszym rzędzie do tego, że wbrew obowiązującym ustawom wojska nasze stoją na terytorium okupacyjnym i rezerwicy nasi są zatrzymywani pod chorągwiami, albowiem wedle ustawy wojska nasze są przeznaczone do obrony monarchii na zewnątrz i do zachowania porządku na wewnątrz. Nie ma też najmniejszych po temu widoków, by nowa organizacja przynosiła inteligencji ulgę w spełnianiu powinności wojskowej. Dotychczas zawsześmy słyszeli, że jest w armii dotkliwy brak podoficerów, i corocznie wyznaczaliśmy blisko 2 milionów na nagrody służbowe dla podoficerów, a teraz nagle dowiadujemy się, że w skutek nowej organizacji zbędnych jest 28,000 podoficerów. Jeśli tak, to zdaje mi się, byłby już i czas sprawić inteligencji ulgę w spełnianiu powinności wojskowej przez skrócenie jej czasu służby pod chorągwiami. Ale i temu opiera się p. minister wojny.

Nakoniec wątpliwość natury politycznej nasuwa się przy kwestyi, czy w nowej organizacji nie ukrywa się niebezpieczeństwo dla jedności armii, a w dalszem następstwie i dla jedności państwa. Pan minister wojny oświadczył, że język niemiecki jako język komendy i służby, a jako nieodzowny łącznik jednolitej armii na zawsze musi być zachowany. Widząc, co się dzieje na innych polach, po za armią, musimy wątpić, czy zamiar ten da się utrzymać. Na bardzo wielkich obszarach krajów monarchii osiąga się już najwyższe wykształcenie naukowe bez znajomości języka niemieckiego. Oficerowie, wychodzący z narodowych zakła-

dów naukowych, mało albo wcale nie znając języka niemieckiego, nie nauczy się go też w armii, i będziecie mieli pewną liczbę pełnych poświęcenia i patriotyzmu korpusów narodowych, ale nie jednolitej armii austriackiej.

Pan minister wojny powiedział, że byłby wolał przed przeprowadzeniem reorganizacji wystąpić z żądaniami swemi przed delegacye, że jednak pod przymusem okoliczności trzeba było przystąpić do reorganizacji, zanim zebrały się delegacye. Na to odpowiadam, że minister wojny nie uczynił nic innego, tylko przerzucił ów „przymus” na delegacye. My to znajdujemy się pod przymusem, z którym spotykaliśmy się już tak często, gdy chodziło o najważniejsze uchwały. Oświadczać przeto, że jak dawniej, tak i dziś głosować będziemy za potrzebami armii, że jednak nie przyjmujemy odpowiedzialności za nową jej organizację i pozostawiamy ją jedynie rządowi, nakreśliłem w ten sposób moje i towarzyszy moich stanowisko.

Po tem przemówieniu p. Sturm, gdy nikt już do głosu zapisany nie był, a pan minister wojny, chociaż pilnie robił sobie z mowy tej zapiski, mimo zapowiedzi nie zabrał głosu, przemówił referent komisji p. Fanderlik. Mowa jego streszcza się, jak następuje: Pan minister wojny oświadczył w komisji, że powstrzymano przeprowadzenie reform na tym punkcie, odkąd zawisła są od przyzwolenia wydatków na nie. Pan minister złożył nam przeto dowód konstytucjonalizmu swego, za który należy się mu uznanie, a nieprawdą jest, co twierdził szanowny preopinant, iżbyśmy tu stali pod jakimkolwiek przymusem. Zgadza się z nim jednak w tym punkcie, że w kwestyi czysto wojskowo-technicznej delegacya cała odpowiedzialność musi pozostawić rządowi. Wysoka delegacya pewnie ani spodziewa się po mnie, ani żąda, abym rozpraszał wątpliwości preopinanta natury wojskowej; mnie mam, iż wystarczy powołać się na dokładne wywody pana ministra wojny w komisji i dzisiejsze ich streszczenie. Co się tyczy zaś wątpliwości natury finansowej, nikt nie przeczy, że wydatki administracji wojennej stanowią wielki ciężar dla finansów państwa, ale to zawsze, a nie szczegółowo tylko w skutek teraźniejszej reorganizacji armii. Co do wątpliwości politycznych, nie zdaje mi się, iżby twierdzenie, jakoby jednolita armia rozdarta była na korpusy narodowe zgadzało się z rzeczywistością. Podział korpusowy nie jest narodowy, lecz geograficzny. Z wyjątkiem jednego korpusu, obejmującego Górna Austrię i Tyrol, który będzie niemiecki z drobną bardzo przymieszką żywiołu włoskiego, wszystkie inne korpusy będą mieszane, tak że po największej części nie dwie, lecz trzy narodowości będą w każdym reprezentowane. Podział terytorjalny nie jest ściśle przeprowadzony, a różnica między dotychczasowym a nowym rozmieszczeniem wojsk jest niewielka. Ze stanowiska reprezentacji ludności nie pojmuję zresztą, jak na podział terytorjalny uderzać można. Wszakże powinniśmy pragnąć, aby ci współobywatele nasi, którzy służą pod chorągwiami, doznawali w ciężkim obowiązku swym największej ulgi; ulgą zaś jest, że mogą pozostać w kraju rodzinnym. Nieufność z pobudek narodowych także nie jest słu-

zna. Zdaje mi się, że rozwój ducha narodowego można i trzeba spożytkować w interesie monarchii w ten sposób, żeby zawładnęło nad nim państwo i stworzyło sobie w nim obrońcę, a nie przeciwnika. Że takie jest zadanie polityki wewnętrznej i żeby w tym duchu też była prowadzona, o to my starać się będziemy. A gdy tak będzie, wtedy nie potrzeba nam lękać się naruszenia jednolitości armii przez ducha narodowego. Co się tyczy obaw o język niemiecki, sądzę, że każdy człowiek wykształcony nawet w nowej organizacji starać się będzie, aby sam znał i aby inni znali język niemiecki, który, jak nikt z nas nie przeczy, musi być łącznikiem armii jako język komendy wojskowej. Jeśli we wszystkich tych wątpliwościach jest cokolwiek słuszności, to były one również słuszne przy dotychczasowej organizacji, jak będą przy nowej.

Na tem skończyła się dyskusya ogólna. W szczegółowej nikt głosu nie zabrał i uchwalono dział zwyczajnych wydatków wojskowych zgodnie z preliminarzem rządowym w sumie 94,905,161 zł., własne dochody tegoż działu w sumie 2,448,796 zł., a więc wydatki netto w sumie 92,456,365 zł.

Bez dyskusji także uchwalono wedle wniosków komisji wydatki na marynarkę, mianowicie wydatki zwyczajne w sumie 7,815,760 zł., t. j. okrojonej przez komisję o 80,000 zł. w trzech rubrykach bardziej pod rządowego znaczenia, w których i tak rząd w latach ostatnich nie zużywał całych kwot przyzwolonych, a wydatki nadzwyczajne w nieokrojonej sumie 1,266,464 zł., co po strąceniu własnych dochodów marynarki w sumie 100,000 zł., daje razem sumę wydatków netto 8,982,224 zł.

Z całego budżetu ministerstwa wojny pozostaje tedy jeszcze do uchwalenia dział nadzwyczajnych wydatków na armię, z którego dziś dopiero p. Euz. Czerkawski będzie zdawał sprawę w komisji. Ile mi wiadomo, wnioski jego będą zupełnie zgodne z preliminarzem rządowym, ale z lewicy będą żądali zniżenia kwoty na fortyfikacje w Galicji, mianowicie przemyskiej.

Delegacya węgierska wybrała na wezwanie pełnym posiedzeniu komisję do złożenia nuncyów, oraz przyjęła bez zmiany budżet ministerstwa wspólnego skarbu i Izby obrachunkowej i uchwaliła absolutoryum dla rządu z zamknięcia rachunków za rok 1880. Szef sekeyi Papay, imieniem ministra wojny, wykazał z powodu niektórych przekroczeń budżetu niezbędną potrzebę poczynionych wydatków, oraz powołał się na uchwały Rady ministrów, na mocy których przekroczenie nastąpiło. Delegacya wbrew zdaniu Szilagyiego uznała się kompetentną do zatwierdzenia przekroczenia budżetu, poczem zwyczajny i nadzwyczajny budżet marynarki przyjęto po krótkich rozprawach.

Sesja delegacyjna, jak donoszą do *Pol. Cor.*, zostanie prawdopodobnie prędzej zamknięta, niż się tego spodziewano jeszcze przed kilkoma dniami, gdyż komisye pokończyły już swoje prace. Delegacya austriacka, jak się zdaje, już we czwartek zakończy obrady a delegacya węgierska także w pierwszych pięciu dniach bieżącego tygodnia przeprowadzi merytoryczną dyskusję nad przedmiotami porządku dziennego. Ponieważ tym razem wyjątkowo nie zachodzą żadne różnice w uchwalonych wyborach, wystarczy zatem jednorazowa wymiana nuncyów, skutkiem czego sesja będzie mogła być zamknięta pomiędzy 18 i 20 b. m. W każdym razie jednak w delegacji węgierskiej spodziewać się jeszcze należy wielkich rozpraw nie tylko przy budżecie ministerstwa spraw zagranicznych, lecz przedewszystkiem przy budżecie wojskowym, gdyż z jednej strony opozycja ze chce bezwzględnie omówić sprawę organizacji armii, z drugiej zaś kwestya urzędzenia akademii wojennej we Węgrzech dostarczy materiału do obszernej dyskusji. W kołach deydujących delegacji nadmieniają, że ministerstwo wojny powinno w własnym interesie zgodzić się na to żądanie, gdyż utworzenie nowej wielkiej akademii, odpowiadającej zupełnie wymaganiom nowoczesnym, może tylko przynieść korzyść armii. Podrzednej zaś wagi jest okoliczność, że zakład ten zostanie wybudowany i urządzony we Węgrzech. Trudno byłoby sobie zaprawdę wytłumaczyć, dlaczego ministerstwo wojny nie miaoby skorzystać z następującej się sposobności i dlaczego miałby się sprzeciwić utworzeniu zakładu tak odpowiedniego jego celom, chyba że p. minister obawia się i pragnąłby uniknąć trudności ze strony delegacji austriackiej.

SPRAWY MONARCHII

Dzienniki zagraniczne, przedewszystkiem zaś niemieckie, przyjęły bardzo przychylnie i czepose wspólnego ministra spraw zagranicz-

nych, złożone w komisji budżetowej delegacji austriackiej. Wogóle i w szczegółach, pisze *Nordd. Allg. Ztg.*, wywody hr. Kalnokyeego dają obraz zupełnie zadowolniający i świadczą, że jeśli Austria ze swojej strony stara się głównie o to, aby nie narazić na uszczerbek przewagi, do jakiej ma prawo na półwyspie bałkańskim, to z drugiej strony państwa sąsiadujące z półwyspem bałkańskim coraz więcej przekonywują się o lojalnym charakterze polityki austriackiej. *Nat. Ztg.* zaś pisze: „Oświadczenie hr. Kalnokyeego miało charakter stanowczo pokojowy. Do dobrego wrażenia, jakie wywoła ono niezawodnie w całej Europie przyczyni się niemało ta okoliczność, że minister kreśląc obraz stosunków monarchii do mocarstw zagranicznych, poświęcił słowa sympatyczne Rosyi i jej pokojowym dążnościom”.

W dziennikach zagranicznych znajdujemy dalej godne uwagi głosy o taktyce lewicy. *Köln. Ztg.* pisze, że w Austrii i Niemczech liberalizm wyrządza siłom największe szkody przez abstynencyę wobec ekonomicznych i socyalnych kwestyj i przez trzymanie się oburącz przedpotopowych doktryn. *Kreuzztg.* znowu tak się wyraża: „Owo polityczne stronnictwo w Austrii, które chełpi się mianem wiernokonstytucyjnego, dziwny przedstawia obraz dla nieuprzedzonego badacza. Stronnictwo to głosi, że ono tylko reprezentuje prawdziwą wolność i ideę niemiecką w Austrii, że w niem tylko tkwi prawdziwa materyjalna i duchowa siła państwa, że ono jedynie wzięło sobie za cel jednolitość państwa, wszystkie zaś inne aspiracye zmierzają do federalizmu czyli rozbitcia Austrii na pojedyncze państwa. Kto przeto pragnie silnej i kwitnącej Austrii, powinien stanąć w szeregu wiernokonstytucyjnych. Stronnictwu temu udało się rzeczywistocie odbudzić za granicą tu i owdzie mniemanie, że tylko „wiernokonstytucyjni” są właściwymi przedstawicielami prawdziwej niemieckiej idei austriackiej, że przeto każdy, kto do brze żyje Austrii, a takich chwala Bogu jest bardzo wielu, powinien popierać tendencyę tego stronnictwa. Nie jednak nie ma fałszywszego pod słońcem, jak twierdzenie, że tylko w łonie tych „wiernokonstytucyjnych” należy szukać i można znaleźć to, co stanowi prawdziwą ideę austriacką.” Dalej *Kreuzztg.* rozbiera istotę i cele niemiecko-liberalnej partii i tak kończy: „Odarte z blasku pięknie brzmiących frazesów okazuje się nam stronnictwo wiernokonstytucyjne w godnej pożałowania nagości. Ubolewać doprawdy potrzeba nad polityczną kołowacizną zdolnych zładnadać mężów, po których ojczyzna innych spodziewała się usług, niż trwania w nieprzejednanej opozycyi.”

Ostre słowa prawdy wypowiada liberalnym *Journal des Débats*: „Gdyby organa wiernokonstytucyjne — pisze ten dziennik — były rzeczywistocie wiernymi tak hańśliwie przez nie głoszonym zasadom, powitalyby niezawodnie z zadowoleniem nowy krok rządu na drodze prawdziwego postępu. Mamy tutaj na myśli reformę wyborczą. Fakt godny zastanowienia, że właśnie to stronnictwo, które występuje pod firmą liberalnego, które zagarnia dla siebie monopol postępowych idei, sprzeciwiało się obniżeniu cenzusu wyborczego. Zasługą jest gabinetu hr. Taaffego, przedstawianego tylekroć jako reakcyjny, że obniżył zapórę oddziałającą znaczną część ludności od urny wyborczej. Nowa ustawa nadająca prawo głosowania osobom płacącym najmniej 5 zł. podatku, reprezentuje postęp w najpiękniejszym tego słowa znaczeniu.” Artykuł, z którego wyjmujemy te słowa, organ francuski tak kończy: „Większa część przedsięwzięć rządu hr. Taaffego została uwieńczoną skutkiem pomyslnym. Gwałtowna walka, jaka do niedawna wrzała pomiędzy pojedynczemi narodowościami w parlamencie przedlitawskim, ustąpiła obecnie miejsca, jeżeli nie głębokiemu pokojowi, to przynajmniej zupełnie znośnemu *modus vivendi*; dzieło porozumienia czyni w prowincjach szybkie postępy, gabinet zaś w obu Izbach rozporządza stanowczą większością.”

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Plany reform Gladstona).

W Londynie odbyło się w tych dniach zgromadzenie reprezentantów liberalnych stronnictw stolicy przy udziale bardzo wielu członków. Miejscem zgromadzenia były sale w Cannon-Street-Hotel. Parlamentarny mowca rządowy, członek gabinetu Dilke, mówił na tem zebraniu o projektach reform, które rząd zamierza wprowadzić w wykonanie, gdy położoną będzie tama przewlekaniu obrad parlamentarnych. Przy tej sposobności mowca rządowy podniósł, że reprezentacya stolicy jest jeszcze mniej zadawalniająca, niż ograniczone dotychczas prawo wyborcze hrabstw. Wobec tylu braków potrzeba przedsięwziąć wszechstronną reorganizację, ażeby skupić większość wyborców i pomnożyć zastęp reprezentantów liberalnych. Bez takiej organi-

ze strzałkami, których jest tyle, ile linii szyn znajduje się na stacyi. Każdej strzałce odpowiada oddzielny przyrząd poruszający z osobną korbą. Zwrotnice te nie są obsługiwane przez osobnych ludzi, lecz sam naczelnik stacyi przed przyjściem i odejściem pociągu, nie odchodząc od budynku stacyjnego, pokręca korbką, odpowiadającą linii, na którą pociąg wjechał. Tym sposobem cała czynność zwrotniczego wykonywa się łatwo i z należytą pewnością, a spełnia ją urzędnik inteligentny zamiast podrzędnego sługi, który może mylnie zrozumieć wydany rozkaz lub niewolniczo wykonać dane polecenie, chociażby chwilowa sytuacja kazała by je odmienić.

Pociągi osobowe na kolei św. Gotarda są zwykle niewielkie. Pociąg kuryerski składa się zazwyczaj z czterech wagonów: pakunkowego, jednego klasy pierwszej, i dwóch klasy drugiej; w zwykłych pociągach osobowych przybywa do tego parę lub kilka wagonów klasy trzeciej, a za to drugiej klasy jest zwykle tylko jeden.

Wagony pierwszych dwóch klas urządzone są z komfortem, w trzeciej klasie ławki są wygodne, a są także osobne przedziały dla niepalących, z napisami w językach niemieckim i włoskim. W ogóle dwa te języki mają prawo obywatelstwa na kolei św. Gotarda, przechodzącej przez niemieckie i włoskie kantony Szwajcaryi i przez północne Włochy. Wagony są średniej wielkości, urządzone według systemu amerykańskiego, to jest z przejściem przez srodek. Pociągi towarowe liczą nieraz do 25 wagonów, lecz wtedy przy podróży pod górę używać trzeba dwóch lokomotyw. Służba przy pociągu nieliczna, składa

się oprócz zwykłej obsługi lokomotywy z nadkonduktora i kilku konduktorów.

W chwili, gdyśmy zwiedzili kolej św. Gotarda, wkrótce po jej urzędowem otwarciu, turystów zagranicznych było jeszcze niewiele. Przyczyną tego była zapewne ta okoliczność, że właściwy sezon wycieczek do Szwajcaryi nie rozpoczął się jeszcze, gdyż w czerwcu w górzystych okolicach tego kraju bywają częste deszcze, wiatry a nawet zimna. Pociągi jednak były pełne podróżnych miejscowych, Szwajcarów. Zmieniali się oni na każdej prawie stacyi. Po większej części w bluzach, rzadko w surdutach, z cygarami i fajkami, Szwajcarzy-Niemcy i Szwajcarzy-Włosi tłumnie wchodzili do pociągu i opuszczali go. Krepi, silnie zbudowani, z uprzejmym, dobruśnym uśmiechem na twarzy, spokojni, poważni, bez cienia nadskakiwania i usłużności lokajskiej, prowadzili ożywione, gwarne rozmowy. Na stacjach tłumnie oczekiwano na pociąg a gwar i ożywienie nie były mniejsze.

Ktokolwiek przejedzie kolej gotardzką, uniesie z tej przejażdżki szereg przyjemnych wspomnień. Z jednej strony olbrzymia wspaniałość przyrody, zdumiewająca różnorodność kształtów, obrazów i barw, z drugiej jedno z najwspanialszych dzieł geniuszu człowieka, wszystko to na każdym kroku działa na zmysły i na umysł, na wzrok i wyobraźnię, i tworzy łańcuch nowych a pełnych uroku wrażeń. Prócz tego droga św. Gotarda ma także ogólnoludzkie znaczenie. Przez nią północ Europy podaje rękę południowi, stała się ona jednym z nowych a silnych węzłów jedności i braterstwa narodów.

zacy — twierdził Dilke — rozszerzenie prawa wyborczego byłoby dziełem połowicznym. Nim upływie obecna sesja parlamentarna, hrabstwa pod względem prawa wyborczego należy postawić na równi z kuriami miejskimi. Jest to nietylko niezbędne, ale i konieczne dla równomiernej reprezentacji politycznej. Prócz tego reforma administracji stolicy nie może już być dłużej odraczana. Na najbliższej sesji parlamentarnej wniosione będzie w tym przedmiocie przedłożenie zeszłoroczne ale już z większą nadzieją, że będzie mogło stać się ustawą jeszcze przed odroczeniem sesji.

W dalszym ciągu zapowiedział Dilke reformę stowarzyszeń kupieckich City londyńskiej. Ogólny majątek tych stowarzyszeń wynosi przeszło 20 milionów funtów szterlingów. Mowca nie jest za to, żeby majątek ten konfiskować, ale pragnie, ażeby te stowarzyszenia rozwijały się w granicach zakreślonych przez prawodawstwo. Lokalny samorząd hrabstw znajduje się również w stanie niezadawalającym, ustawy o bankructwach i patentach wymagają rychłej reformy, dlatego koła rządowe sądzą, że zamierzone przez rząd środki pożądane będą dla stanu kupieckiego, bez względu, jakie stanowisko polityczne zajmują jego pojedynczy członkowie. Wymienione i inne sprawy dostarczą obfito materiału do pracy dla przyszłej sesji parlamentu.

(Program prac sejmiku pruskiego.)

Na dzień dzisiejszy zapowiedziane jest otwarcie sejmiku pruskiego, który, jak donoszą najświeższe dzienniki berlińskie, zostanie otworzony osobiście przez cesarza Wilhelma. Dzienniki dodają, że mowa tronowa będzie krótka i związała co do formy, gdyż sędziwy wiek monarchy nie pozwala na trudzenie go odczytywaniem dłuższego przemówienia.

Jak dalej donoszą dzienniki, przebieg prac parlamentarnych będzie najprawdopodobniej następujący: W sejmie pruskim w przeciągu dwóch dni będzie można sprawdzić niezakwestyjonowane wybory i zdecydować o ważności większej części wyborów. Tym sposobem d. 16 b. m. mógłby nastąpić wybór prezydium, a nazajutrz zostałby przedłożony budżet. Zbierający się z końcem b. m. parlament niemiecki nie będzie stanowił przeszkody w pracach sejmiku gdyż w pierwszych przynajmniej czasach tylko komisje parlamentu będą czynne. W grudniu parlament odbędzie tylko kilka pełnych posiedzeń. Komisje przeto będą miały czas do przedyskutowania materiału, sejm zaś pruski będzie w możności załatwienia przekazanych mu zadań. Dopiero w styczniu parlament przystąpi do obrad nad budżetem i ustawami ekonomicznymi.

Do powyższych szczegółów o programie prac sejmiku pruskiego dodać należy, że berliński *Montagsblatt* zapewnia, iż wbrew dotychczasowym przypuszczeniom sejm będzie się zajmował w ciągu tej sesji ważnymi przedłożeniami kościelno-politycznymi. Dziennik wspomniany dodaje, że książę Bismarck pragnie wobec Kurii zająć jasne stanowisko. Wiadomo że naturalnie potrzebuje potwierdzenia.

(Wolnomularstwo i republika.)

Paryska *Patrie* umieściła pod powyższym tytułem artykuł, w którym zastanawia się przedewszystkiem nad kongresem wolnomularzy odbytym w Wormacji w r. 1867, na którym opracowany został plan związku ogólnego, w dalszym ciągu zaś rozwija o braz polityki, jakiej związek wolnomularski trzymał się od wspomnianego kongresu. Najwięcej zajęcia budzi w tym artykule spis wolnomularzy, którzy we Francji zajmują stanowiska rządowe, albo znani są powszechnie w świecie politycznym. Prezes senatu Royer, prezes Izby deputowanych Brisson, Gambetta, J. Ferry, Tirard, Herisson, de Mahy, wszyscy są wolnomularzami. Ogłoszona przez *Patrie* lista członków francuskich zajmuje blisko pięć szpał. Z członków parlamentu francuskiego wymienieni tam są: David, Bethmont, Pelletan, Allain-Targe były minister, Andrieux, Arago poseł francuski w Szwajcaryi, Barodet, Paweł Bert były minister oświecenia, Ludwik Blanc, Carnot, Challemeil-Lacour, Floquet, były prefekt Sekwany, Wiktor Hugo, Humbert były minister sprawiedliwości, Laisant, Lepère, Henry Martin historyk, Naquet, Rouvier były minister, Schöcher, J. Simon były minister i t. d. Wolnomularzami są również prefekt policji Camescasse, dyrektor policji municypalnej Caubet a nakoniec wszyscy członkowie paryskiej rady miejskiej. Prócz tego znajdują się na tej liście liczne nazwiska redaktorów organów republikańskich i czasopism miesięcznych.

Patrie wyprowadza z tego następujący wniosek: „Nie trudno wyrobić sobie zdanie o roli, jaką związek wolnomularski w naszym kraju odgrywa w polityce. Można nie bez słuszności przypomnieć słowa, które pewnego dnia członek rządu z r. 1848 p. Cré-

mieux powiedział: „Wolnomularstwo jest republika“. Potężny ten związek wywiera teraz wpływ w radzie ministrów, w Izbie, w radzie municypalnej Paryża, w prefekturze policji i sięga nawet do pałacu elizejskiego. Przez długi bowiem czas Duhamel był członkiem loży *La fraternité des peuples* i zarazem szefem gabinetu prezydenta republiki. Cokolwiek się dzieje w kołach rządowych, dzieje się pod tajnym wpływem rozpowszechnionych w całym kraju łóż wolnomularskich. Znaczny zastęp prefektów i innych urzędników zawdzięcza swoje kariery lub stanowiska po prostu silnemu naciskowi silniejszego jeszcze organizacya związku“.

W dalszym ciągu przedstawia *Patrie* członków wolnomularstwa jako bezwzględnych zwolenników republiki wbrew niezaprzeczonemu faktowi, że wielu także zwolenników idei monarchicznej nie zapiera się udziału w lożach wolnomularskich. Identyfikowanie zatem wolnomularstwa z republika jest niezawodnie przesadne, w każdym razie jednak artykuł *Patrie* zajmujący jest o tyle, że na zasadzie faktów wykazuje do jak wielkich wpływów i rozpowszechnienia doszedł ten związek we Francji.

KRONIKA

— **Najj.** Pan raczył najtąskawiej udzielić z prywatnej swej szkatuły gminie Markówka w powiecie kołomyjskim 100 zł. zapomogi na budowę cerkwi.

— **Na delegatów** towarzystwa kredytowego ziemskiego wybrani zostali dalej następujący panowie: w powiecie brzeskim Dawid Abrahamowicz a jako zastępca Adam Marasé, w powiecie kałuskim Franciszek Rozwadowski a jako zastępca Maryan Mazaraki, w powiecie bohorodczańskim Sydor Kyplicz a jako zastępca Cezary Gorski, w powiecie brzeżańskim Franciszek Wohlfahrt a jako zastępca baron Władysław Czechowicz, w powiecie staromiejskim Konstanty Bielski a jako zastępca Bronisław Osuchowski, w powiecie brzozowskim Zdzisław Skrzyński a jako zastępca Konstanty Bobczyński, w powiecie ropczyckim Teofil Wiśniewski a jako zastępca Włodzimierz Hupka, w powiecie łanckim Józef Kellermann a jako zastępca Zygmunt Łastowiecki, w powiecie grodzieckim Józef Skarbak Borowski a jako zastępca bar. Stanisław Hagen, w powiecie tarnowskim Józef Męciński a jako zastępca Stanisław Kościuszka Żaba, w powiecie stryjskim bar. Zygmunt Romaszkan a jako zastępca hr. Stanisław Tarnowski, w powiecie jasielskim Apolinary Przyłęcki a jako zastępca Ludwin Działot, w powiecie rawskim Mieczysław Lewandowski a jako zastępca Zygmunt Wiśniewski, w powiecie skałackim Jan Vivien de Chateaubrun a jako zastępca hr. Leonard Piniński, w powiecie wielickim Adolf baron Lipowski i Jan Starowiejski a jako zastępcy Henryk Turnau i Adam Fink, w powiecie jarosławskim Zygmunt Dębowski a jako zastępca Edward Miecowski, w powiecie krośnieńskim August Gorajski a jako zastępca August Stojowski, w powiecie grybowskiem bar. Karol Brunicki a jako zastępca Antoni Wajda, w powiecie żółkiewskim Eugeniusz Rozwadowski a jako zastępca Eugeniusz Waygart, w powiecie tłumackim Oktaw Doszot a jako zastępca Teodor Abgarowicz, w powiecie horodzieńskim Kajetan Teodorowicz a jako zastępca Władysław Wielowiejski, w powiecie przemyśkim hr. Aleksander Krukowiecki a jako zastępca ks. Adam Lubomirski; w powiecie niskim Henryk Lewicki a jako zastępca Tadeusz Horoch, w powiecie limanowskim Zygmunt Pruszyński a jako zastępca Stanisław Mars, w powiecie bobreckim Józef Pieczykowski a jako zastępca Bronisław Ujejski, w powiecie trembowelskim Justyn hr. Koziebrodzki a jako zastępca Józef Ochocki, w powiecie nowosądeckim Józef Męciński i Eugeniusz Zieliński a jako zastępcy dr. Gustaw Romer i Władysław Głębocki, w powiecie rudeckim Henryk Janko a jako zastępca Albin Rayski. W Chrzanowie wyznaczony na 10go bm. wybór delegata nie mógł się odbyć z powodu nieprzybycia wyborców.

— **Strażnik policyjny** Daniel T., który, jak donosiliśmy, aresztował w sposób nieuzasadniony młodą osobę na ulicy, po przeprowadzonym śledztwie dyscyplinarnem skazany został na karę dwudniowego aresztu i odwołany od sprawowania funkcji na strażnicy dzielnicy pierwszej.

— **Śnieg** pruszy u nas od wczoraj, ale taje natychmiast.

— **Pożary.** Dnia wczorajszego o godz. 5 po południu wybuchł ogień kominowy w domu pod l. 5 ulica Starozakonna, zaś około godz. 8 wieczorem w kamienicy pod l. 26 Rynek, od którego część sufitu 1go i 2go piętra zgorzała. W obydwu wypadkach szybka pomoc straży pożarnej uchyliła niebezpieczeństwo.

— **Zapiski policyjne.** Straż policyjna ujęła sprawców kradzieży dokonanej dnia 11 b. m. z wozu pana J. K. i wyszukała część skradzionych rzeczy.

* **Przy wbijaniu palów** pod mostem kolejowym w Brzezówce, w powiecie rop-

czyckim, spadł drąg źle osadzony, na którym spoczywała baba i zabił na miejscu robotnika Michała Przetacznika. Przeciw dozorczy tej budowy zarządzone dochodzenia sądowo-karne.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Cortina w 90 roku życia jeden z najstarszych patriotów tyrolskich Andrzej Ghedina, towarzysz Hofera w walkach w r. 1809; w Loszwyce pod Dreznem znakomity malarz, dyrektor dreźnieńskiej galerii sztuk pięknych dr. Juliusz Hübner, w Lugdunie rzeźbiarz francuski Bounaire, przeżywszy lat 69.

† **Estanislao Figueras.** Telegram przynosi wiadomość, o zgonie słynnego hiszpańskiego męża stanu, Stanisława Figueras. Tenże urodził się 13 listopada 1819 w Barcelonie i bardzo wcześnie już rozpoczął karierę polityczną, zrazu (1837) jako stronnik progresistów, a następnie republikanów. W czasie rządów stronnictwa *moderados* musiał opuścić Madryt, dokąd jednak w r. 1848 powrócił dla proklamowania republiki, a po nieudaniu się tego projektu osiadł jako adwokat w Tarragonie. We dwa lata później z miasta Barcelony wysłany został do Kortezów, gdzie z deputowanymi Orrense Lozano i Jaen de Kern tworzył stronnictwo republikańskie. W r. 1866 brał udział w spisach republikańskich, które przed czasem zostały wykryte, i przez Narvaeza wtrącony został do więzienia. Po detronizacji królowej Izabeli Figueras został członkiem junty rewolucyjnej. Odtąd coraz konsekwentniej i sprężystej dążył do swojego celu, jakoż przy tworzeniu republikańskiej władzy wykonawczej dnia 12 lutego 1873 otrzymał przewodnictwo gabinetu. W pięć miesięcy po tem złożył swoją władzę w ręce zebranych Kortezów i zażądał już następnego dnia formalnego proklamowania rzeszypolitej hiszpańskiej. co się też stało jednogłośnie uchwałą. Bezpośrednio po tem zapadła uchwała iż wyrazem zaufania dla ustępującego ministerstwa z Figuerasem na czele, które jednak dwa dni jeszcze tylko pozostawało u steru. Odtąd Figueras nie brał już udziału w życiu publicznym, a losy ojczyzny jego inną zupełnie poszły drogą niż ta, która stanowiła ideał jego życia.

— **Popioly Cyda.** Pisarz niemiecki Wilkelt Lauser, bawiąc niedawno w Sigmaringen odkrył przypadkowo w słynnych zbiorach tamtejszy mały sarkofag z popiołami romantycznego bohatera hiszpańskiego Cyda, do którego załączone były dokumenty potwierdzające prawdziwość tego odkrycia. Z grobowca w jednym z klasztorów pod Burgos, wyłamanego przez żołnierzy francuskich podczas inwazyi w roku 1808, popioły te zebrane zostały przez księcia Salm-Diek i pewnego oficera francuskiego w małym sarkofagu, sporządzonym na wzór zniszczonego dawnego i przewiezione do Niemiec, a książę Salm-Diek testamentem przekazał je księciu Karolowi Antoniemu Hohenzollern. Za pośrednictwem akademika hiszpańskiego p. Tubino narodowe te relikwie Hiszpanów mają być wkrótce z wszelką czcią przewiezione do Madrytu.

— **Milionowe fałszerstwa.** Policja paryska tropi za dwoma angielskimi oszustami, którzy niedawno w rozmaitych bankach paryskich wymieniali fałszywe banknoty angielskie w sumie 2 milionów franków.

— **Cholera,** jak telegrafują z Madrytu, według urzędowego doniesienia pojawiła się ponownie w Chinach

— **Pożar** zniszczył w tych dniach bazar, złożony z tysiąca blisko sklepów, w handlowym mieście turecko-ormańskim Bitlis.

— **Głośnemu niegdyś aktorowi,** murzynowi Ira Aldrige, zamierzają wnieść pomnik w Łodzi, gdzie nagle umarł i jest pochowany.

— **Piorun** przed kilku dniami jeszcze podczas burzy w miejscowości Weissenkirchen pod Murstetten uderzył w dom piekarnia i wznicił pożar, który zniszczył kilka domostw.

— **Z powodu częstych rabunków,** jakie w ostatnich czasach zdarzały się w Paryżu, prefekt policji tamtejszej widział się znievolonym powiększyć korpus straży bezpieczeństwa o 300 ludzi.

— **Sensacyjnym wypadkiem** w Paryżu jest podpalenie przez młodego księcia Polignac domu jego ojca. Przed sędzią młody książę przyznał się do winy, powiadając, iż chciał się tym sposobem zemścić na ojcze, za to, że mu nie chciał dać pieniędzy.

— **Mordercy** kilku osób w Gyarmata, bracia Jowdowie, mają być oddani pod obserwację lekarską, zdaje się bowiem, że okropnego czynu dopuścili się pod wpływem jakiegoś obłądka religijnego. W mieszkaniu ich sędzia śledczy podobno znalazł rzeczywiście pisma socjalistyczne.

— **O kilku wypadkach kolejowych** donoszą ostatnie dzienniki. We wschodniej Algierii dnia 8 b. m. wykołcił się i spadł z nasyppu pociąg roboczy, przyczem 11 ludzi utraciło życie a 39 zostało skaleczonych. Lokomotywa i wszystkie wagony zostały zdruzgotane. — Na stacji Falkenberg, między Dreznem a Berlinem wskutek kolizji dwóch pociągów towarowych kilka wagonów zostało zdruzgotanych, a tor kolejowy gruzami założony tak, że nadchodzący pociąg pospieszny, szczególnieć wcześniej ostrzeżony o wypadku, stanąć musiał w czystem

polu, poczem podróżni przesiadli się do innego pociągu, zarekwirowanego z Falkenberg. Z ludzi nikt w tym wypadku nie doznał uszkodzenia. Ze stacji kolei Rudolfa Steinach dnia 9 b. m. gwałtowny wicher porwał sześć wagonów i potoczył je daleko, aż wykołczył się w końcu i roztrzaskały, przyczem jeden robotnik doznał ciężkiego uszkodzenia.

— **Niezwykłą karierę** zrobił w Afryce niejaki Franciszek Hassen, który umarł niedawno w Massua. Hassen rodem Austrii przed 25 laty udał się był do Abissynii i przez dłuższy czas zostawał w służbie tamtejszego rządu. Następnie przeniósł się do Egiptu, gdzie doprowadził do gubernatorstwa krainy Bogos. Ożeniony był z księżniczką abissyńską, wnuką zmarłego króla Ubié. Na wysokim swem stanowisku Hassen bej był bardzo uczynnym dla Europejczyków, którzy jako turyści lub w interesach handlowych przebywali w Massua.

— **Bez śladu i wieści** zginął w Peszcie jeden z najbardziej rutynowanych komisarzy tamtejszej policji, nazwiskiem Weber. Od dwóch już tygodni poszukują za nim daremnie. Zachodzi obawa, że pasę mógł ofiarą łotrów, w śledzeniu których wielką rozwijał energię. Weber pozostawił żonę i sędziwą matkę.

— **Organizm bez śledziony.** Przy obdukcji zwłok zmarłej przed kilku dniami w peszteńskim szpitalu św. Rocha 70-letniej kobiety, wyrobniicy, okazało się, iż nie posiadała ona weale śledziona. Stwierdził to profesor Scheut-hauer, który zarazem przyszedł do przeświadczenia, iż śledziona w organizmie tej kobiety nie została z czasem zniszczona, n. p. skutkiem choroby, ale w ogóle nie istniała nigdy.

— **Smiała kradzież** popełniona została przed kilku dniami w Kis-Körös. Nie wysłędzeni dotąd złoczyńcy włamawszy się nocą do biura przedsiębiorstwa budowy kolei żelaznej wynieśli ztamąd całą kasę wertheimowską, która zawierała 10.000 zł. gotówki, oraz wiele ważnych dokumentów. — Przed kilku dniami, w nocy w chwili nadejścia do Demblina pociągu mieszanego kolei żelaznej Dąbrowskiej spostrzeżono, że z pieniężnych kasetek, które zawierały dochód dziennych rozmaitych kas biletowych, kilka jest rozbitych i że brak w nich pieniędzy. Z 16 mianowicie kasetek nie uszkodzonych było tylko 9, obok znaleziono duży kamień, którym złodziej rozbił widocznie 7 z nich. Złodziej zakradł się do wagonu w czasie przystanku na jednej ze stacji między Gołębiem a Demblinem, a na jednym z najbliższych przystanków znowu niepostrzeżenie się wymknął. W rozbitych kasetkach, które zawierały cały dochód dzienny stacji kolei, położonych między Kowlem a Demblinem, prócz gotówki w sumie około 9.000 rubli znajdowały się różne wykazy urzędowe.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Zbiory i stan zasiewów ozimych w wschodniej Galicji.*)

Podając niniejsze, ostatnie w roku bieżącym sprawozdanie o plonie zniw tegorocznych, przystępujemy do uzupełnienia doniesień w przedostatnim naszym zawartych sprawozdaniu z tą uwagą, że pogoda w ciągu października, pomimo częstych deszczów, sprzyjała w ogóle robotom polnym, dozwalając ukończyć pomyślnie resztę zbioru kartofli i buraków, a zarazem wziąć się do orki pod zimę. W powiecie Zaleszczyckim spadł pierwszy śnieg już dnia 14 października, po dłuższy czas trwającej posusze. W górach koło Delatyna, spadły znaczne śniegi dnia 24 października, a dnia 19 i 25 tegoż miesiąca pierwsze pojawiły się mrozy.

Poprzednie doniesienia o wyniku zbiorów uzupełniamy jak następuje:

Kartofli w okolicach Kamionki Strumiłowej zebrano mianowicie cebulek 40—50 korey z morga. W okolicach Dynowa i Brzozowa wydały kartofle 3 ziarna, t. j. do 40 korey z morga; pod Starem miastem tylko 25 korey; podobnież w Samborskiem. Około Chyrowa wydały zaledwo dwa ziarna plonu, w okolicy Zurawna od 18—77, a w samym Zurawnie 147 hktli. Pod Wojniłowem 25—30 korey, w Lisowcach nad Sereciem 80 hktl. W okolicach Kozow zebrano z morga: Hochshtyńskich 70, cebulek 40—50 korey, w Zbarazkiem 60—70 korey, w górach pod Delatynem po 52 hktl. przeciętnie.

Kukurydzy tamże wydał morg zaledwo 7 hktl. W Lisowcach 9-50, około Wojniłowa 4—5 korey, w okolicach Zurawna po 10 hektolitrow.

Buraków w Kamionce Strumiłowej zebrano 100—180 korey z morga; w okolicach Brzozowa i Dynowa po 80 cetn. metr. pod Starem miastem po 40 korey, w okolicach Rudek 200 cetn. pod Zurawnem 50—

*) Na podstawie sprawozdań Towarzystwa gospodarskiego.

100 hktl. W Żurawnie 184 hktl. przeciętnie. Koło Wojniłowa po 100 korcy, nad Seretem w Zaleszczykiem 380 cetn. metr. w okolicach Kozowy do 90 korcy, w Zbarazkiem i na Podolu 100—140 korcy.

Kapusty wycięto z morga w Sanoekiem po 210 cetn. metr., około Rudek po 35—40 setek, pod Chyrowem 120 kóp, w okolicach Żurawna 150—200 setek, około Lisowice po 223 cetn. metr. w okolicach Kozowy po 16 setek.

Oziminny w ogóle pięknie wyglądają, a nawet najpóźniejsze przy dżdżystej tegorocznej jesieni powschodziły dobrze. Najgorzej wypadły siana w posuchę, w połowie września. Późniejsze są lepsze.

Rzepak około Kamionki Strumiłowej średni; w Samborskiem dość dobry, w okolicach Rozdołu wyborny, około Wojniłowa dobry, miejscami średni; około Kozowy dobry, podobnie w Zbarazkiem.

Pszenica w okolicach Kamionki Strumiłowej wczesna dobra, późna zła; w Sanoekiem w ogóle dobra. W pasmie podgórskiem z powodu siewy bardzo późniejszej teraz za ledwo wschodzi. W samborskiem przeważnie dobra, pod Chyrowem średnia; w okolicach Rozdołu dobra, toż samo około Żurawna, Lachowice i w całym powiecie Żydaczowskim. W okolicach Kozowy wczesne pszenice są dosyć dobre, późniejsze po ciepłych deszczach poprawiły się i są bardzo ładne. Na Podolu wczesne dobre, późne zła. Na Pokuciu, koło Delatyna dobre.

Żyto trzyma się wszędzie podobnie jak pszenica. W okolicach Kamionki Strumiłowej bardzo późne żyta wcale dotychczas nie powschodziły. W Sanoekiem i w okolicach Staregomiasta żyta bardzo piękne; w Samborskiem zresztą średnie. Około Rozdołu, Żurawna, Żydaczowa, dobre. W Zbarazkiem i na Podolu w ogóle, wczesne dobre, późne złe.

Koniczyna wiosenna przeważnie piękna. W okolicy Rudek średnia, pod Chyrowem dobra; toż samo koło Żurawna, Rozdołu, Wojniłowa, Kozowy. Pod Zbarazkiem bardzo piękna; podobnie w Pokuciu.

Orka zimowa wszędzie już ukończona lub na ukończeniu. Ostatnimi czasami pogoda bardzo sprzyjała, więc i tam, gdzie się początkowo spóźniono z oraniem, zdołano powetować spóźnienie i pokończyć pokłady pod zimę.

Robotnika płacono w ciągu miesiąca października, jak następuje:

W okolicach Kamionki Strumiłowej brała dziewczka do kopania kartofli po 40 ct. dziennie, kosiarz 50 ct. i wódkę. Robocizny ciąglej dostać za najem w tamtej okolicy niepodobna. Uskarżają się też bardzo w tamtych stronach na opieszłość robocizną. Przed godziną dziewiątą rano robotnik w pole nie wyjdzie. W Sanoekiem płacono dzień pieszy 25 ct. ciągi 1 zł. 60 ct., pod Chyrowem dzień pieszy 2—30 ct., ciągi 2 zł. Tak samo w okolicy Rozdołu. W pobliżu Żurawna płacono dzień pieszy 20—40 ct., ciągi 1 zł. 50 ct., płóg poczwórny 3 zł. do 3 zł. 50 ct. od morga. Tani stosunkowo robotnik był na Podolu. W Zbarazkiem płacono dzień pieszy drogo po 35 ct. ale ciągi tylko po 1 zł. W okolicach Wojniłowa dzień pieszy kosztował 20—25 ct., siekiernik 30 ct. W Samborskiem płacono dzień pieszy po 30 ct. ciągi po 2 zł.

○ Ruch na kolejach galicyjskich.

Ruch towarowy był w ubiegłym tygodniu (od 28 października do 4 listopad.) w porównaniu z wynikiem poprzedniego tygodnia na kolei Karola Ludwika: Arcyksięcia Albrechta normalny, zaś na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej mniejszy. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: za 100 kilo pszenicy 8-10 zł. do 8-80 zł., żyta 5-75 zł., do 6-05 zł., jęczmienia browarnego 6-35 zł., do 6-85 zł., jęczmienia pastewnego 4-80 zł., do 5—zł., owsa 4-85 zł., do 5-15 zł., hreczki 6-55 zł. do 6-80 zł., kukurudzy 5-25 zł., do 7-20 zł., prosa 6—zł. do 6-25 zł., grochu kuchennego 7-50 zł., do 10—zł., grochu pastewnego 5-25 zł., do 6—zł., soczewicy 15—zł., do 17—zł., fasoli 7-60 zł., do 14-25 zł., bobiku 6—zł. do 6-25 zł., wyki 4-75 zł., do 5-50 zł., koniczyny 25—zł., do 55—zł., tymotki 32 zł., do 33 zł., anyżu rossyjskiego 24—zł., do 26—zł., anyżu płaskiego 25—zł., do 28-50 zł., kminku 22—zł., do 25-50 zł., rzepaku zimowego 13-25 zł., do 14-25 zł., rzepaku letniego 11-75 zł., do 12—zł., rzepiku zimowego 11-75 zł., do 12-50 zł., rzepiku letniego 11-50 zł., do 11-75 zł., lnianki 10-50 zł., do 11-40 zł., nasienia lnianego 9-50 zł., do 11-50 zł., nasienia konopnego 8-25 zł., do 8-50 zł., chmielu 230 zł., do 250 zł., wnelny 100 zł., do 115 zł., nafty zwykłej 20—zł., do 21—zł., nafty salonojowej 24—zł., do 25—zł., za 10.000 litrostopy spirytusu gotowego płacono 29—zł., do 29-85 zł., spirytusu terminalnego 28-75 zł., do 29-0 zł. — Ruch towarowy na kolei Karola Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 22,380.40 kilogr. i 14,876 sztuk bydła.

Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 7,120,200, maki i wyrobów mącznych około 360,400, nasion olejnych około 619,600, drzewa budulecowego i opałowego około 586,900, nafty i wosku ziemnego około 74,640, spirytusu około 155,400, jaj około 474,200, wólaj około 67,400, buraków około 165,000, soli około 420,000 i węgla kamiennych około 1,301,600 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież około 152 sztuk wołów, 11,262 sztuk owiec, 3,443 sztuk nierogacizny i 19 sztuk koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 6,135,000 kilogramów i 4,425 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 5,197,000 kilogramów, 207 sztuk bydła rogatego, 3,548 sztuk nierogacizny i 670 sztuk różnego innego bydła, na ruch zaś ku Wschodowi 938,000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju: 2,660,000, maki i wyrobów mącznych 220,000, nafty i spirytusu 27,000, produktów zwierzęcych 67,000, drzewa budulecowego, opałowego i desek 1,967,000, kamieni, 120,000 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież powyżej poszczególnione bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionymi przez inne koleje towarami ogółem 2,440,345 kilogramów i 109 sztuk bydła. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 60,600, maki i wyrobów mącznych 29,450, kartofli 65,050, nasion olejnych 1,087,000, drzewa budulecowego i opałowego 1,231,190, jaj 460, soli 63,190, kamieni 30,000, skór 4,420, i zapalek 5,330 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież 38 sztuk wołów i 70 sztuk nierogacizny i 1 koni.

* **Ankieta w sprawie reformy kas gwareckich** zbiera się na zaproszenie pana ministra rolnictwa dnia 16 b. m. we Wiedniu. Przedłożonym jej zostanie do oceny projekt ustawy o reformie tych kas, który na najbliższej sesji ma być wniesiony do Izby

* **Wyplata srebrem w kasach państwowych.** Kasy państwowe i urzędy płatnicze w maju b. r. otrzymały polecenie, aby począwszy od 1 czerwca b. r. nie wypuszczaly w obieg znajdującego się w ich posiadaniu srebra, lecz odsyłały je do kas centralnych. W tych dniach, jak donosi *Press*, zostało wydane rozporządzenie ministerstwa, mocą którego pozwolono kasom i urzędowi płatniczemu uskuteczniać nadal wypłatę pensyj i innych należności srebrem w ten sposób, aby 20 procent należności właściwa strona otrzymywała brzęcząca moneta.

Wiedeń, 13 listopada. (Telegram Gazety Lwowskiej). Na targ dzisiejszy przypędzono ogółem 2,713 sztuk wołów, między temi 381 galicyjskich, 1,849 węgierskich, 483 niemieckich. Przypęd był o 19 sztuk mniejszy niż zeszłego tygodnia. Obrót był leniwy, Ceny prawie się nie zmieniły. Wszystko sprzedano. Woły galicyjskie tuczne płacono po 58—62 zł., wyjątkowo po 64 zł. Wołów z paszy wcale nie dostawiono. Woły węgierskie po 55—62 zł., towar najlepszy po 62-50—64 zł., z paszy po 54-50—58 zł., niemieckie po 54—62 zł. Krowy po 52—58, buhaje po 49—51 zł.

OSTATNIA POCZTA

Onegdaj zebrał się w Wiedniu drugi zjazd przemysłowców austriackich. Dzienniki przywiązują wielkie znaczenie do obrad tego zjazdu, gdyż uchwały jego wpłyną niezawodnie na przebieg dyskusji, jaka toczyć się będzie wkrótce w parlamencie nad nowelą do ustawy przemysłowej. Organa umiarkowane gorszą się tem, że z pewnej strony chciałoby na kwestyi przemysłowej wycisnąć piętno polityczne i nakłonić członków zjazdu do traktowania sprawy ze stanowiska stronnictwa.

Na zjazd przybyło przeszło 500 delegatów ze wszystkich stron monarchii.

Po powitaniu zebranych przez zastępcę burmistrza miasta Wiednia p. Steudla zabrał głos przewodniczący komitetu deputowany do Rady państwa Löblich, zwracając uwagę zebranych przedewszystkiem na nową ustawę przemysłową, która była przedmiotem obszernych studiów właściwej komisji parlamentarnej. „Obecna nowela do ustawy przemysłowej — mówi dalej przewodniczący komitetu — jest dziełem, które można uważać słusznie za owoc pracy wytrawnej i wróżącej błogie skutki. Dotychczas

przynajmniej nie umiano na tem polu stworzyć nic lepszego. Jak wiadomo, w latach 1874, 1877, 1879 i 1880 wniesiono także tego rodzaju przedłożenia, te jednakże okazały się tak niepraktycznymi i niedostatecznymi że nie oddano ich nawet pod dyskusję. Obecne przedłożenie ma na celu zadośćuczynienie najżywotniejszym interesom przemysłu, usunięcie nieuczciwej konkurencji, położenie tamy oszustwa, zaprowadzenie przymusowych stowarzyszeń i podział racjonalny przemysłu. Starajmy się, aby przedłożenie to zostało jak najprędzej uchwalone, gdyż wszelka zwłoka wobec bliskiego zwołania nowej Rady państwa równałaby się zaprzepaszczeniu całej sprawy na długie lata.“ W końcu podniósł mowca, że zjazd zebrał się głównie w celu zajęcia stanowiska wobec noweli przemysłowej.

Po wyborze biura zastępcy przewodniczącego w komisji przemysłowej hr. Mieroszewski przemówił w te słowa: „Jasną jest rzeczą, że reprezentant ludu wtenczas tylko może spełnić zupełnie i dobrze poruczone mu zadanie, gdy świadomy jest potrzeby potrzeb swoich wyborców. Obowiązkiem naszym jest przeto wejść w styczność z wyborcami, abyśmy wiedzieli, jakie są ich życzenia i byśmy mogli zastosować się do nich. (Brawo). Jeśli to, co powiedziałem, odnosi się do każdego z osobna deputowanego, to tem bardziej da się zastosować do mnie dlatego głównie, że mam zaszczyt być zastępcą przewodniczącego w komisji przemysłowej. Świadom jestem doniosłości poruczonego nam zadania, umiemy cenić znaczenie stanu przemysłowego, wiemy, jak ważnym jest on czynikiem w naszym organizmie i dlatego chcielibyśmy być jak najdokładniej poinformowani o jego życzeniach, radzilibyśmy dowiedzieć się, jak też przemysłowcy zapatrują się na sprawę tak ściśle ich obchodzącą. Wielkie miałaby dla nas znaczenie dyrektywa ze strony tak poważnego zgromadzenia (brawo), wszak idzie tutaj o sprawę stojącą po nad fluktuacjami codziennego życia. Położenie przemysłu jest we wszystkich krajach naszej monarchii jednakowe (głosy: bardzo słusznie), wszędzie dobrobyt upada, a źródłem dobrobytu są stany włościański i przemysłowy. Starajmy się przeto wedle sił i możliwości podnieść oba te stany. Bądźcie panowie przekonani, że komisya, którą tutaj reprezentuję, powita z prawdziwym zadowoleniem wasze uchwały, będą one bowiem dla niej skazówką, w jaki sposób możnaby najskuteczniej oddać usługi ogólnemu dobrobytowi (żywe oklaski).

Po przyjęciu projektowanego porządku dziennego odroczył przewodniczący zebranie do dnia następnego.

Dzienniki wszystkich stronnictw zajmują się dzisiaj przeważnie, jeśli nie wyłącznie secesją Lienbachera i jego przyjaciół Fuchsa i Neumayera, przy czem starają się wybadać właściwe powody wystąpienia tych panów z obozu prawicy. Zdaniem wielu przyczyny wypowiedziane przez pana Lienbachera w Peszcie zdają się być tylko zamaskowaniem istotnych motywów, gdyż trudno przypuścić, aby one same mogły być nakłonić go do dezercji. Wiadomo, że Lienbacher skarżył się na narodową cechę stronnictw, tworzących prawicę, na wzmagający się wpływ Polaków i Czechów w Austrii, tudzież na zbytne faworyzowanie Polaków, które, zdaniem jego, zamianifestowało się głównie w rzekomym podarunku 75 milionów długu indemnizacyjnego.

Według tego, co piszą z Wiednia, p. Lienbacher należy do owych ludzi ambitnych, którzy nie zadawalniają się na długo rolę drugorzędą w życiu publicznym. Nadto jest on specjalistą dla spraw szkolnych i wyznaniowych, a ponieważ dotąd w zakresie tych ostatnich nie udało mu się osiągnąć zamierzonego celu, postanowił secesją swoją wyrzucić nacisk na prawicę i gabinet. Bądź co bądź nigdy strata trzech głosów nie wpłynie na losy rządu i prawicy, a zatem secesya p. Lienbachera nie ma groźnego znaczenia.

W Wiedniu panuje od dni kilku zupełny porządek. Pomimo to nie tylko prasa miejscowa, lecz i zagraniczna traktuje ciągle jeszcze obszernie sprawę ostatnich zajęć ulicznych w Wiedniu, przynajmniej ogólnie, że jedynie pełnej taktu, lecz zarazem energicznej interwencji władz politycznych, wojskowych i miejskich należy zawdzięczać, że ekscesa nie przybrała daleko większych i smutniejszych rozmiarów. Przedewszystkiem podnoszą dzienniki zagraniczne, że postępowanie rządu w całej tej ze wszechmiar przykrej sprawie zasługuje na najwyższe uznanie.

Małżonka następcy tronu szwedzkiego w sobotę po południu szczęśliwie powiła syna.

Posłem francuskim w Chile mianowany został Pascal Duprat.

Rada miejska Dublinu w d. 10 bież. m. odrzuciła wniosek nadania obywatelstwa honorowego generałowi Wolseleyowi. Dodac tu należy jako objaśnienie, że Wolseley jest w nielaskach u Irlandczyków, ponieważ wyjeżdżając do Egiptu, miał się wyrazić, iż tego tylko żałuje, że gdyby w jego nieobecności wybuchło powstanie w Irlandyi, nie miałby przyjemności poskromić go.

Ministerstwo włoskie postanowiło zaraz po otwarciu parlamentu złożyć oświadczenia w sprawie polityki zagranicznej i zażądać od Izby wotum zaufania.

Moniteur de Rome potwierdza wiadomość o nominacji msgr. Vanutelli internuncyuszem w Rio-Janeiro i dodaje, że na jego miejsce nuncyuszem w Konstantynie polu mianowany będzie msgr. Botelli, biskup z Montefiascone.

W niedzielę z powodu nowego roku, według kalendarza mahometańskiego, kiedy w przyjmował urzędownie patriarchy różnych wyznań, ciało dyplomatyczne, wyższych urzędników, oraz lorda Dufferina, generała Alisona i znakomitszych mieszkańców europejskich Kairu.

Z Kairu donoszą do *Timesa*, że przyjazd lorda Dufferina bardzo dobrze został przyjęty przez ministerstwo egipskie. Lord Dufferin oświadczył, że nie przybył po to, aby objąć kierunek spraw, lecz aby pracować łącznie z konsulem generalnym angielskim Mailetem.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Budapeszt, 14 listopada. Komisya budżetowa austriackiej delegacji aprobowała sprawozdanie referenta o budżecie ministerstwa spraw wewnętrznych. Przy obradach nad kredytem okupacyjnym odpowiadał p. minister Kallay na pytanie referenta Grocholskiego w sprawie stosunków w krajach okupowanych. Minister oświadczył, że wrażenia, jakie odniósł podczas swojej podróży po tych krajach, w ogólnej swej całości były bardzo pomyślne i korzystne; jest nadzieja, że trudności zostaną pokonane cierpliwością, wytrwałością i dobrem użyciem materialnych środków i że stworzy się stan rzeczy, który odpowie cywilizacyjnym warunkom i zapewni dobrobyt tych prowincyj. Na dalsze pytanie referenta i niektórych delegatów odpowiedział p. minister, że trudno jest dać wyjaśnienie o usposobieniu ludności bośniackiej; mowca mniema, że ludność ta albo już pojednała się albo pojedna się niebawem z faktem okupacji, co zresztą zależy od naszego stanowiska i od rozwinięcia materialnej potęgi. Minister zapewnia, że podatki wpływają i że Hercegowina nie wygląda opustoszała. *Medzilissy* nie istnieją w wielkiej liczbie. Przy rekrutacji nie używano nigdzie przemocy. Mohamedanie pokładają wiele nadziei w przyszłości, posyłają pilnie dzieci swoje do szkoły. Załatwienie kwestyi agraryjnej jest najtrudniejszą sprawą; chwila, w której kwestya byłaby się dała załatwić na wielkie różniacze, zachodzących między północą a południem tych krajów, jednolite załatwienie jest niemożliwe. Wszystkie formy byłyby dobre z wyjątkiem tej, która wymaga subwencji monarchii, która zresztą jest tu niepodobna. Naczelnicy powiatów studyują tę kwestyę. Bejowie i kmiecie musieliby być zaspokojeni. Między wyznaniem religijnymi nie masz szorstkiego antagonizmu. Rząd dąży do rozwoju *medzilissów*. Sądów ławieckich nie ma w Bośni. Minister podniósł także, że pacyfikacja robi postępy, i wszelka jest po temu nadzieja, że wkrótce będzie zupełnie przeprowadzona. W Hercegowinie wpływają podatki regular

niej niż przedtem. Rząd usiłuje wciągnąć krajowców do służby administracyjnej. Stan szkolnictwa rzeczywiście bardzo jest lichy. Minister przytacza daty o nowo założonych gimnazjach i szkołach ludowych, w których obowiązuje język niemiecki. Dochód z lasów jest nieznaczny z powodu braku wszelkich dróg. W stanie hodowli bydła objawia się mały postęp; handel istnieje tylko w nielicznych miastach. Władze mają polecenie starać się o podniesienie handlu. Eksploatacja kopalni węgla dotąd mała; dotąd odkryto tylko węgiel brunatny. Między urzędnikami zdarzały się nadużycia ale bez porównania w mniejszym stopniu niż to głośzono. Obecnie po zarządzeniu surowych środków dalsze nadużycia już nie zachodzą. Urzędnicy funkcyjacy po za Serajewem o tyle znają język krajowy, że bez trudności znoszą się z ludnością. Wracając do kwestyi agraryjnej, oświadcza minister, że wyłuszczenie sposobów jej załatwienia tem mniej byłoby stosowne, że łatwo wznieciłoby to pewne nieusprawiedliwione nadzieje. Minister stwierdza, że naczelnicy państwowi załatwili pojedyncze spory agraryjne. Kataster będzie gotów za trzy lata.

W sprawie kolonizacyi oświadcza p. minister, że powstała dotychczas tylko jedna wieś, zaludniona przez osadników wirtemberskich. Rząd uważa kolonizacyę kraju na wielką skalę jako wielce pożądaną i oświadcza, że popiera ją będzie.

Zadany kredyt z wykreśleniem 100.000 złr. przy tytule drugim został przyjęty.

Następne posiedzenie we wtorek wieczorem.

Wiedeń, 14 listopada. (Tel. pr.) Policya pilnie załatwia sprawy powstałe z zajęć ulicznych w Wiedniu. Skonstatowanem zostało, że podżegania wyszły od agitatorów socjalistycznych i antisemitycznych. Policya ma sporządzić dokładny wykaz podżegaczy, którzy, o ile nie będą mogli być oddani sądowi, zostaną wydalen. Policya spodziewa się tym sposobem przez zniszczenie zarodków zapobiedz wszelkiemu dalszemu pojawianiu się nieporządków.

Praga, 14 listopada. Okręg wyborczy Gieczyn-Sztarckeubach wybrał deputowanym do Rady państwa radcę dworu Neupauera z Wiednia.

Budapeszt, 14 listopada. (Tel. pr.) *Nemzet*, polemizując przeciw prasie ros-

syjskiej oświadcza, że wszystkie zarządzenia ministerstwa wojny odpowiadają dawno uczuwanemu potrzebom. Hr. Kalnoky i hr. Bylandt idą ręką w rękę. Rozdwojenia, jakie prasa rossyjska wykryła między tymi dwoma ministrami, wcale nie istnieje.

Split, 14go listopada. (Tel. pr.) Przy powrocie z bankietu danego przedwczoraj wieczorem na cześć burmistrza, przyszło do przykrych ekscesów. Pospółstwo, podżegane przez przywódców stronnictwa włoskiego, zaczęło straż policyjną. Kilka osób zostało ranionych, co bardzo wzburzyło ludność.

Petersburg, 14 listopada. Według dziennika *Strana* ministerstwo marynarki zamierza w r. 1883 wybudować trzy kroazery i dwie kanonierki dla morza Bałtyckiego i dwa pancerniki dla morza Czarnego.

Petersburg, 14 listopada. (Tel. pr.) *Golos* uważa, że fortyfikacye austriackie, o ile są zwrócone przeciw Rossyi, są zupełnie bezużyteczne, gdyż żadne niebezpieczeństwo ze strony Rosyji państwu austriackiemu nie grozi, jeżeli tylko w Wiedniu nie planuje się coś takiego, co by naruszało interesa rossyjskie.

Bukareszt, 14go listopada. Potwierdza się wiadomość, że Ceerps będzie mianowany posłem rumuńskim w Wiedniu na miejsce Balaceanu.

Belgrad, 14 listopada. (Tel. pryw.) Król konferował z przywódcą radykalistów Pasiczem. Pasicz zażądał wyjaśnień w przedmiocie programu radykalistów i postępowania, jakiegoby się trzymać mieli, gdyby zostali powołani do rządu. Król powiedział: „Musimy szukać jakiegoś parlamentarnego sposobu wyjścia. Przesilenie dosięgło kulminacyjnego punktu i rozwiązanie jest teraz bardzo trudne”.

Paryż, 14 listopada. (Tel. pr.) Na odbyte pod prezydencyą dep. Clémenceau zgromadzenie ludowe w Eliseé Montmartre, na którem miano uchwalić zburzenie kościoła *Sacré-Coeur*, przybyło wielu członków stronnictwa radykalnego i legitymistów, którzy mowców nie dopuszczali do głosu.

Rzym, 14go listopada. Dziennik urzędowy ogłasza nominacyę Nigry, obecnego ambasadora włoskiego w Petersburgu, ambasadorem w Londynie.

Konstantynopol, 14 listopada. Porta obstaje przy zapatrywaniu, że wysłanie komisarzy tureckich do Kairu jest konieczne i potrzebne. Mussurus basza otrzymał polecenie zawiadomienia lorda Granville o tem zapatrywaniu.

Dziennik *Stambul* zacznie na nowo wychodzić od jutra.

Londyn, 14go listopada. Dilke oświadczył w Izbie niższej, że nie może udzielić żadnej informacji w przedmiocie układów prowadzonych w Paryżu w sprawie madagaskarskiej, że jednak ze względu na ważne interesa Anglii na Madagaskarze, rząd zwraca na tę sprawę pilną uwagę.

Londyn, 14 listopada. Na posiedzeniu Izby niższej oświadczył Gladstone, że lord Dufferin nie będzie zawierał żadnych ostatecznych układów w Egipcie. Zadaniem rządu jest poczynić zarządzenia potrzebne dla utrzymania bezpieczeństwa i porządku. Rząd nie może przyrzec ani określić jakichkolwiek środków zasiągnięcia opinii ludu egipskiego przed powzięciem stanowczych postanowień. Kwestya utworzenia instytucji reprezentacyjnych w Egipcie jest właśnie przedmiotem rozbioru rządu i lorda Dufferina. Byłoby przedwczesnem przed posunięciem dalej całej sprawy wchodzić w rozbiór kwestyi poddania zawartych układów pod sankcyę sułtana i Europy. Gladstone nie wątpi, że Arabi nie będzie mógł być egzekwowanym bez pozwolenia Anglii, jest jednak przeciwnym przystępowaniu do dyskusyi nad wniesionem przez Bourkego wotum nagany z powodu postępowania z Arabami, dopóki jego proces nie będzie skończony.

Wniesione przez Churchilla odróżnienie Izby na znak protestu przeciw rządowi, który odmawia przystąpienia do wszelkiej dyskusyi w sprawie egipskiej zostało odrzucone.

Odczytane zostało pismo Bradlaugha, w którym tenże prosi Izby o zezwolenie, aby mógł w obec niej przedstawić powody, dla których żąda dopuszczenia do złożenia przysięgi.

Labouchère zapowiada odpowiedzi wniosek.

Paryż, 14 listopada. Sprawa bankructwa *Union Générale* rozbieieraną będzie w d. 5 grudnia przez sąd policyi poprawczej.

Madryt, 14 listopada. Papież przyjął godność ojca chrzestnego nowonarodzonej księżniczki.

Londyn, 14 listopada. Times o-

głasza list w którym Arabi oświadcza, że wojna była postanowiona przez radę gabinetową, odbyłą pod przewodnictwem kedywa, w obecności Derwisza baszy.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń. 3 listopada. 1882 godzina 1 min. 45. Losy kredytowe 174.50, Węg. Akcy kredyt. 295.50, Akcy anglo-aust. 124.25, akcy banku Union 120.—, Akcy kolei Karola Ludwika 314.50, Akcy kolei północnej 276.50, Akcy kolei południowej 140.10, Akcy kolei Alfeld. 170.—, Akcy kolei Elżbiety 211.25, Akcy kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 170.50, Akcy kolei węg. północno-wschodniej 161.—, Wiedeńskie losy 126.—, Akcy kolei Rudolfa —.—, Akcy kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 94.75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100.—, Losy regulacyi Cisy 109.30, Losy tureckie 26.—, Węgierska renta 119.50, Akcy banku związkowego 114.25, Akcy banku obrotowego —.—, Akcy kolei węgiersko-galicyjskiej —.—, Akcy kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1.18.25, Węgierskie losy 118.—, Marka niemiecka —.—, Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 14 listopada 1882, godzina 10 min. 45. Akcy kredytowe 304.80, Anglo-Austr. 124.25, Unionbank 119.20, Kolej Karola Ludw. 314.—, Południowa 139.50, Renta papierowa —.—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —.—, Galicyjski bank rustykalny —.—, Losy z roku 1850 —.—, Napoleondor 9.49.—, Rubel papierowy 1.18.25. Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z d. 13 listopada. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 9.75 do 10.50 zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita per 10.000 liter procent 32.— do 32.25 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9.33 do 9.35 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) — do — zł. Berlin: Pszenica żółta (maj-czerwiec) 175.— m., żyto — m., spiritus 53.80, olej rzepakowy 64.75 m. Szczecin: Pszenica —, rzepak —. Paryż: maki 159 kilogr. 57.75 fr., olej rzepakowy 86.75 fr., spiritus — fr. Wrocław: Pszenica — żyto —, owies —, spiritus —, kukurudza —. Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor Władysław Łoziński

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 14 listopada 1882 o godzinie 7 rano. Barometr 742.6mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 2°C. Psychrometr wilgotny - 3.8°C. Prężność pary 3.1mm. Wilgoć 87%. Zachmurzenie 10. Wiatr NEI. Ozon 7. Temperatura powietrza - 2.6°R. Barometr idzie do góry. Stan barometru nad poziom morza 761.5mm.

Medycyny i Chirurgii

Dr. A. Füllenbaum

Mag. położnictwa

mieszka od 1go listopada

w Kopyczyńcach

i ordynuje we wszystkich słabościach wewnętrznych, jakoteż zewnętrznych i kobiecych.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 13 listopada 1882.

	płaca żądają	
	waluta austr.	złr. et.
1. Akcy za sztukę.		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	312.50	318.—
Kol. lwow.-cz.-jas. po 200 zł. w. a.	169.50	173.—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	305.—	309.—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	247.—	252.—
2. Li. t. zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	97.80	99.—
" " " 4 pr. w. a.	90.50	92.—
" " " 5 pr. okresowe	97.80	99.—
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los 41 1/2 l.	87.—	88.25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101.30	102.30
" " " 5 pr. w. a.	97.60	98.60
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premii	100.90	102.—
Listy dłużne g. Z. kr. w. 6 pr. w. a.	100.50	102.—
" " " " 5 pr. w. a.	94.—	95.50
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—
4. Oblig. za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 pre. m. k.	99.70	100.70
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100.—	101.50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101.—	102.50
5. Losy miasta Krakowa		
" Stanisławowa	19.50	21.50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5.55	5.65
Dukat cesarski	5.57	5.67
Napoleondor	9.48	9.53
Półimperyal	9.73	9.83
Rubel rossyjski srebrny	1.52	1.62
" " papierowy	1.17 1/2	1.19 1/2
100 marek niemieckich	58.20	58.85
Srebro	—	—
Kupony w srebrze	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 13 listopada 1882

	płaca żądają	
	złr. et.	złr. et.
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.95	77.10
" " " " luty-sierpień	77.—	77.15
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.50	77.65
" " " " kwiecień-październik	77.60	77.75
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	118.50	119.50
" " " " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	131.75	132.25
" " " " 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.75	136.25
" " " " 1864 po 100 zł.	171.75	172.25
" " " " 1864 po 50 zł.	171.—	172.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	40.—	42.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 pr.	145.50	146.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1883 5 pr.	—	—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.—	92.15
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	95.45	95.60
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	100.—	100.—
Galicyi	100.—	100.50
Niższej Austrii	105.50	107.—
Siedmiogrodu	98.40	98.90
Węgier	99.25	100.—
3. Akcy.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	123.50	123.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	305.75	306.—
Niższ.-aust. tow. eskomt. po 50 zł.	875.—	880.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—	—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—	—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—	—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	838.—	837.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—	—
Aust. Tow. żegluga par. dun. po 500 zł. m. 586.	5.8.	—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	211.25	211.75
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—	—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	277.—	277.7.
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—	—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. wsr.	98.95	99.20
" " " " premiiowe po 3%.	99.75	100.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.50	102.50
" " " " w 20 l. 7 pr.	105.50	106.50
" " " " w 36 l. 5 1/2 pr.	—	—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 procent.	—	91.50
" " " " po 5 procent. w	98.75	99.25
" " " " 37 latach zwrotne	98.75	99.25
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.50	102.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 proc.	1.075	—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.35	100.50
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 proc.	—	—
" Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 proc.	101.50	102.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.30	94.60
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	94.—	94.25
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.50	106.—
" " " " po 100 zł. w. a.	102.—	—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4 1/2 pr.	100.10	100.30
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.50	94.20
" " " " z r. 1867	100.—	100.50
" " " " z r. 1868	95.50	96.—
" " " " z r. 1872	94.50	95.25
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	93.75	94.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	174.60	175.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.75	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	109.—	109.50

	płaca żądają	
	złr. et.	złr. et.
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	20.50	21.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—	39.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	3.50	36.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.75	19.5
Salma po 40 zł. m. k.	51.50	52.50
St. Genoio po 40 zł. m. k.	46.50	47.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.25	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
" " " " po 50 zł. w. a.	63.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27.75	28.50
Windischgrätz po 20 zł. m. k.	39.50	40.—
7. Wexle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—	—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—	—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—	—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	119.25	119.55
Paryż za 100 fr.	47.25	47.30
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.66.—	5.63.—
" " pełnej wagi	5.68.—	5.70.—
Korona	—	—
20-frankówka	9.48.—	9.48.50
Rossyjski imperyal	9.75.—	9.77.—
Talar związkowy	—	—
Srebro	—	—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 13 listopada 1882

	złr.	et.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	80
Renta w złocie " w srebrze	92	90
5% austr. renta marcowa	95	30
Akcy banku wiedeńskiego	836	—
" " " " kredytowego	305	25
Londyn	119	25
Srebro	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	5	66
100 marek niemieckich	58	50

Konkursa.

L. 11530. (7713 3—3)
W celu obsadzenia posady adjunkta urzędów pomocniczych przy c. k. Dyrekcji Policji w Krakowie w randze IX. klasy, ewentualnie posady oficera w randze X klasy, a względnie posady kancelisty w randze XI klasy, rozpisyje się niniejszym konkurs o 20 grudnia r. b.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad winni swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacji i znajomości języków krajowych wnieść w drodze własnej do Prezydium c. k. Dyrekcji Policji w Krakowie. Pomienione posady nadane będą w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Nr. 60 Dz. pr. p. przedewszystkiem należyście ukwalifikowanym wysłużonym podoficerom, zaopatrzonym certyfikatami, gdyby o nie niekompetowali ukwalifikowani urzędnicy zostający w czynnej służbie lub też kwiescenci, posiadający wymaganą kwalifikację.
Z Prezydium c. k. Namiestnictwa
We Lwowie, dnia 6 listopada 1882.

L. 18643. (7692 3—3)
Przy sądzie powiatowym w Kolbuszowie opróżniona została posada kancelisty z roczną płacą 600 zł., dodatkiem aktywalnym 120 zł. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogąca posada kancelisty w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone, wnosić należy w czterech tygodniach od 15 listopada 1882 do Prezydium sądu obwodowego w Rzeszowie.

C. k. sąd wyższy krajowy
Kraków 2 listopada 1882.

L. 6550. (7749 1—3)
Przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie opróżniona została posada oficera w randze X z placami systemizowanymi.

Kompetenci wniosła podania do Prezydium sądu wyższego w Krakowie w dniach 14 licząc od dnia trzeciego ogłoszenia konkursu niniejszego.

Prezydium sądu wyższego
Kraków, 6 listopada 1882.

Kuratele.

L. 5246. (7578 3—3)
Uchwałą Stanisławowskiego c. k. sądu obwodowego z dnia 29 lipca 1882 l. 10182 został Jaci Gurguła z Ostrowa marnotrawcą uznany kuratorem dla niego ustanowiony Onufry Furman z Ostrowa.
Z c. k. sądu powiatowego
Halicz, dnia 16 sierpnia 1882.

L. 4771. (7403 3—3)
Na mocy uchwały c. k. sądu krajowego krakowskiego z 27 maja 1882 l. 12050 znany zostaje Jędrzej Zapiór z Czchowa umysłowo niedołężnym.
Kuratorem ustanowiony Jan Jędrzychowski z Czchowa.
C. k. sąd powiatowy
Brzesko dnia 16 lipca 1882.

L. 10592. (7727 1—3)
Oleksa Trefniuk ze Siatyna został uznany za marnotrawcę, i nadano mu Samena Zacharkiewicza ze Siatyna za kuratora.
C. k. sąd powiatowy.
Światyn, 20 października 1882

Licytacje.

L. 65579. (7787 1—3)
W celu wykonania faszynowych budowli wodnych na rzece Stryju pod Synowódzkim wyżnem obrachowanych w cenie fiskalnej na 4101 zł. 02 et odbędzie się w c. k. starostwie w Stryju, dnia 24 listopada 1882 publiczna licytacja ofertowa.

Warunki budowy przegladnąć można w rzeczonym starostwie, gdzie w powyższym terminie, najdalej do godziny 12 w południe, podane być mają oferty zaopatrzone w ściu procentowe wadium.

Oferty, podane po terminie lub nie ułożone w przepisany sposób, nie będą uwzględnione.

Z c. k. namiestnictwa.
We Lwowie, dnia 1 listopada 1882

L. 4347. (7754 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensji Uszera Sternbacha przeciwko Majerowi Judzie Binder pto 652 zł. w. a. z pn. na trzecim terminie licytacyjnym w sądzie tutejszym na dzień 15 listopada 1882 ogodzi-

nie 9 przed południem wyznaczonym realność dłużnika pod Nr. 80/8 l. 593 w Turce położona pod warunkami w uchwale z dnia 23 września 1881 l. 5762 jednak z ułatwieniem, iż wadium tylko 5 pre wartości szacunkowej 818 zł. wynosić ma, także za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Turka, dnia 8 września 1882.

L. 21856. (7747 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensji Jozsfa Springera w kwocie 160 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym BN. 6 w dniach 17 listopada, 22 grudnia 1882 każdym razem o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż 3/6 2/6 części przeta pola realności pod lk. 19 daw. 162 now. w Drohobyczu na Zadwornem położonej jak dom. Zadworna tom. II p. 41 n. 13 14 haer. dłużnika Jana Sniatyńskiego własnych.

Przy powyższych dwóch terminach będą rzeczona część i realności tylko za cenę szacunkową lub wyżej tej sprzedane

Na wypadek nieotrzymania przy powyższych terminach ceny szacunkowej ustanowionym zostanie do ułożenia przystępniejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 23 stycznia 1883 o godz. 9 przed południem

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 450 zł. a. w.

Wadium 45 zł. a. w.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w ts. registraturze

O tem zawiadamia się obie strony, wiadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 23 września 1882 jako dnia wydania wyciągu tabularnego do tabuli weszli lub którymby uchwała ta licytacyjną rozpisującą lub późniejsze uchwały w tej sprawie wydać się mające z jakiegokolwiek bądź powodu wcale lub w części przed terminem licytacyjnym doręczone być nie mogły przez kuratora adw. dr. Gelehrtera w Drohobyczu niniejszem ustanowionego i przez edykta.

Drohobycz, dnia 11 października 1882

L. 68. (7782)
C. k. sąd powiatowy Rozwadowski ogłasza, iż celem zabezpieczenia żywności dla tutejszych areztantów na rok 1883 odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie publiczna licytacja in minus d. 20 listopada 1882, a w razie niekorzystnego wyniku d. 24 listopada 18 2 każdym razem przedpołudniem
Rozwadow, dnia 15 października 1882

L. 16647. (7773 1—3)
C. k. sąd powiatowy miej. del. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności zakładu kred. włośc. we Lwowie w kwocie 53 zł a. w. z pn. odbędzie się dnia 30 listopada, dnia 15 grudnia 1882 i dnia 11 stycznia 1883 o 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużników Józefa i Małki Brilów własnej, nietabularnej, w Knihininie pod lk. 209 położonej która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 400 zł. sprzedaną zostanie Zakład wynosi 40 zł.
Stanisławów, 10 października 1882.

L. 14217. (7775 1—3)
C. k. sąd powiatowy miej. del. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włośc. we Lwowie w kwocie 130 zł. 11 et. a. w. odbędzie się dnia 30 listopada, dnia 15 grudnia 1882 i dnia 11 stycznia 1883 o 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużników spadkobierców po sp. Iwanie Stefaniuk własnej, wedle wyk. hip. 259 na powyższych dłużników zapisanej, w Chomiakowie pod lk. 13 45/17 położonej, która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 250 zł. sprzedaną zostanie Zakład wynosi 25 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Emicowicz.
Stanisławów, 3 października 1882.

L. 7821. (7507 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Szczercu ogłasza oświadczenie do obwieszczeń z dnia 25 stycznia 1880 l. 11545 w numerach 49 50 i 51 Gazety Lwowskiej z roku 1880 ogłoszonych, że celem wydobycia sumy 300 zł. z pn. Samuelowi Bienstockowi od Iwana i Matrony Michajłow się należącej, przedsięwzięcie w dniu 30 listopada 1882 o godzinie 10 rano w tutejszej kancelarii przymusową licytacyjną sprzedaż 22/39 części realności pod l. 25 w Dmytrzu Starostwie lwowskim położonej, wykazem hipot. 290 gminy Dmytrze objętej, którym terminie licytacja także niżej ceny szacunkowej 465 zł. za włożeniem wadium 24 złr., za jakąkolwiek bądź kwotę przeprowadzoną zostanie.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła i któ-

ryby prawo hipoteki po 10 września 1882 uzyskali, ustanawia się kuratorem p. Józefa Gryczmańskiego z Szczerca, a dla nieobjętej masy spadkowej po Katarzynie Tybinka współwłaściciele reszty części tej realności ustanawia się kuratorem p. Filipa Simona ze Szczerca.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół ocenienia i wyciąg tabularny przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Szczerzec, 30 września 1882.

L. 8447. (7379 1—3)
Złoczowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, że celem ściągnięcia Antoninie Boyer od Stanisława i Wandy małżonków Smalawskich należnej kwoty 119 000 zł. a. w. z pn. odbędzie się w Złoczowie w zabudowaniu sądownym publiczną przymusową sprzedaż dóbr Słoboda w powiecie sądownym Kozowa położonych wraz z 375 morgami lasu w Litwinowie, w dwóch terminach 22 grudnia 1882 i dnia 22 stycznia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na tych terminach dobra rzeczona niżej ceny wywołania sprzedane nie będą.

Cenę wywołania stanowi kwota 349.752 zł. 63 et. w. a.

Wadium wynosi 34976 zł. w. a. i złożone być ma bądź w gotowiznie, bądź w listach zastawnych c. k. uprzyw. austr. ogólnego Zakładu kredytowego ziemskiego, galicyjskiego tow. kredyt ziemskiego, lub galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego lub też w obligacjach czy to państwowych czy to indemnizacyjnych wedle kursu w ostatnim przed licytacją numerze urzędowej Gazety lwowskiej ogłoszonego lub wreszcie w książeczkach galicyjskiej kasy Oszczędności.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć może w registraturze sądowej.

O rozpisaniu tej licytacji zawiadamia się oprócz stron sporujących i znanych wierzycieli hipotecznych, także masę spadkową Katarzyny Medwid czyli Niedźwiedz i wrzaskomich spadkobierców tejże Andruszka vel Antoniego Niedźwiedz i Józefa Niedźwiedz i jakby z życia i niejsca pobytu niewiadomych Józefa Rogala Lewickiego, Rubina Amsterera, Hersza Sprechera, Hersza Spruchera i Józefa Tyszkowskiego, tudzież wszystkich tych wierzycieli hipotecznych którzyby po dniu 2 października 1882 do Tabuli dóbr Słoboda weszli, lub którymby uchwała licytacyjna lub inna w tej sprawie wydać się mająca nadal uchwała z jakiegobądź powodu wcale lub w części doręczone być nie mogły do rąk im w tym celu ze substytucją adw. dr. Billeta ustanowionego kuratora adw. dr. Wesołowskiego i przez edykta niżej.

Złoczów, dnia 14 października 1882

L. 4051. (7751 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wiadomo czyni, że na żądanie domu handlowego A. Sreliż et Comp. w Wr. classiu celem zaspokojenia wywalczonej sumy 700 złr w. a. z 6 pre. od dnia 2 lipca 1879 kosztami sądowymi 20 złr. 30 krc. egzekucyjnymi 20 złr. 59 krc. tudzież kosztami w umiarkowanej kwocie 28 fl. 12 kr. się przysługującymi zezwolił na przymusową sprzedaż 1/6 z połowy sum 2500 duk. 7300 zł. w. w. 450 duk. 5196 złr 5 krc. ut. dom 10 pag. 28 n. 27 on i dom. 1 pag. 155 n. 16 on. w stanie biernym realności 79,87 w Rzeszowie na rzecz dłużników Leiby Strizowera i Samsona Kohanego intabulowanych polecając c. k. notaryuszowi p. Kaniewskiemu, aby licytację rozpiął w 2 terminach przedsięwziął, z tem że na pierwszym terminie pretensje

L. 29188. (7789 1—3)
C. k. powiatowa dyrekcja skarbu w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na dniu 23 listopada 1882 odbędzie pod warunkami, w ogłoszeniu licytacji wysokiej c. k. krajowej dyrekcji skarbu we Lwowie z dnia 16 września 1882 l. 41672 z uwagami, publiczną licytację celem wydzierżawienia rządowej stacji mylniczej położonej poszczególnionej, na jeden rok od 1 stycznia 1883 do końca grudnia 1883 lub też na dwa lata t. j. od 1 stycznia 1883 do końca grudnia 1884.

Zadatek (wadium) wynosi jedną szóstą część ceny wywołania.

Pisemne oferty można wnieść do dnia 22 listopada 1882 do godziny 12 w południe u naczelnika c. k. powiatowej dyrekcji skarbu w Tarnopolu.

Bliższe warunki licytacji można przejrzeć w tejże powiatowej dyrekcji skarbu lub u nadzorów straży skarbowej.

L. porządk.	Nazwa stacji mylniczej wydzierżawić się mającej i jej charakter	Nazwa traktu	Międzokoleje w kilometrych	Cena wywołania	Licytacja odbędzie się w c. k. powiatowej dyrekcji skarbu w Tarnopolu na dniu
1	Mszaniec, drogowy	gościńc Tarnopolsko-Czortkowski	16	1812 zł.	23 listopada do drugiej godziny popołudniu.

C. k. powiatowa dyrekcja skarbu.
Tarnopol, dnia 9 listopada 1882.

w mowie będące tylko za kwotę na jaką opiewają, lub wyżej tejże, zaś przy drugim terminie nawet niżej tejże kwoty za jakąkolwiek bądź cenę w gotówce złożyć się mającą sprzedane będą i aby potem protokół z tej czynności spisany wraz z ceną kupna sądowi tutejszemu przedłożył.

O tem zawiadamia się strony i wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś wierzycieli z życia i z miejsca pobytu niewiadomych Piotra Zuławskiego, Mojżesza Strizowera, Chajana Strizowera, i Freidle Strizower, tudzież tych którzyby po dniu 12 czerwca 1882 z swymi prawami do hipoteki weszli jakoteż którymby niniejsza lub późniejsza uchwała doręczona być nie mogła, do rąk ustanowionego kuratora adwokata dr. Alsa, któremu się za substytuta dr. Fechtdegena dodaje i przez edykta.

Rzeszów, 12 października 1882.

L. 14582. (7776 1—3)
C. k. sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredyt. włośc. w kwocie 100 zł. odbędzie się dnia 1 grudnia 1882, dnia 19 grudnia 1882 i dnia 12 stycznia 1883 o 10 godzinie rano w sądownym zabudowaniu przymusową sprzedaż realności dłużnika Jakóba Mejewskiego z względnie tegoż masy leżącej własnej nietabularnej w Dobrowlanach pod l. k. 7 położonej, która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 1000 złr. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 100 złr.
Stanisławów, 25 września 1882.

L. 14843. (7772 1—3)
C. k. sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Altera Wenigartena w kwocie 100 zł. 97 et. wa. z pn. odbędzie się dnia 29 listopada, dnia 15 grudnia 1882, i dnia 8 stycznia 1883, o godzinie 10tej rano w sądownym zabudowaniu przymusową sprzedaż realności dłużników Ilka i Donia Hawryszów własnej nietabularnej w Uhornikach pod lk. 84 położonej, która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 360 zł. sprzedaną zostanie Zakład wynosi 36 zł.
Stanisławów, 25 września 1882.

L. 4412. (7149 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Winnikach ogłasza że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 202 złr. 73 et. w. a. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądownym przymusową publiczną sprzedaż realności tabularnej w Kozielnikach pod l. k. 7 położonej, Jana Kawalec własnej, na dniu 30 listopada, 30 grudnia 1882 i 31 stycznia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 600 złr. a. w. poręczne 10 pre.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze. Winniki 13 września 1882.

L. 1013. (7703 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia, iż dnia 12 grudnia, 1882 16 stycznia i 13 lutego 1883 zawsze o 9 rano egzekucyjną sprzedaż gospodarstwa pod CN. 51 w Jaworniku położonego Antoniego Gorzyczynika własnego, ciała tabularnego nietabularnego na zaspokojenie wierzytelności Antoniego Ziobro w kwocie 500 złr. z pn. przedsięwzięta i przy trzecim terminie, także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Akt opisanie i oszacowanie jako też reszta warunków licytacyjnych są w aktach do przejrzania. Strzyżów 7 lipca 1882.

Licytacje.

L. 3705. (7561 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni podaje do wiadomości, że na zaspokojenie sumy 178 złr. 33 ct. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 64 w Twierdzy położonej dłużnika Michała Tolty a względnie jego spadkobierców własnej, ciała tabularnego niestanowiącej w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego dnia I 29 listopada, II 20 grudnia 1882, III 24 stycznia 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 700 złr. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 70 złr.
Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania tej realności można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Sądowa Wisznia 20 września 1882.

L. 3707. (7675 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Radymnie przeprowadzi w dniach 29 listopada, 28 grudnia 1882 i 30 stycznia 1883, zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjną licytację realności pod Nr 263 w Wietlinie położonej, niestanowiącej ciała hipotecznego — dłużnika Mojżesza Rosena własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w celu wydobycia wierzytelności 139 złr. 90 ct. w. a z pn.

Cena wywołania 1080 złr.
Wadyum wynosi 108 złr.
Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Radymno 30 września 1882.

L. 4851. (7490 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż wskutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 11 lipca 1882 l. 5106 na zaspokojenie pretensyi wekslowej Rojzy Teichmann przeciw Markusowi Klehr pto 544 zł. 89 ct. a. w. z pn, po strąceniu 100 zł. a. w. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 31 października i 30 listopada 1882 każdym razem o godz. 10 przed południem egzekucyjną sprzedaż realności dłużnika pod Nr. 264 w Turce położonej, za lub wyżej ceny wywołania 650 zł., a gdy tej nieofiarowano zostaną na terminie 30 grudnia 1882 o godzinie 10 przed południem ułatwiające warunki ułożone.

Wadyum wynosi 65 zł.
Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć

Turka, dnia 10 września 1882

L. 3364. (7673 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Radymnie przeprowadzi egzekucyjną sprzedaż realności pod N 135 w Miękiszu nowym położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Jędrzeja Kowaliszyna własnej, w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego pto 118 zł. 25 ct. w. dniach 28 listopada, 28 grudnia 1882 i 30 stycznia 1883 zawsze o godz. 10 rano w sądzie.

Cenę wywołania ustanawia się na 380 zł.
Wadyum 38 zł.

Resztę warunków wolno przejrzeć w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.
Radymno, 30 września 1882.

L. 4395. (7428 2—3)
Dnia 29 listopada 1882 o 10 godz. rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż gospodarstwa gruntowego CN. 17 w Złockim, Mikołaja Barny własnego na zaspokojenie pretensyi Teodora Barny 81 zł. 80 ct

Cena szacunkowa 336 zł
Wadyum 33 zł.
Resztę warunków w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.
Krynica, dnia 23 października 1882.

L. 4794. (7689 2—3)
W dniach 24 listopada, 29 grudnia 1882 i 1 lutego 1883 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności niestanowiącej podlk. 27/rep. 148 w Lachowcach położonej, do dłużników Antoniego i Maryi Czukuryno należącej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kred. włośc. na zaspokojenie sumy 98 zł. w. a. każdym razem o godz. 10 przed południem z tem, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 150 zł. w. a. a wadyum 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Bohorodczany, dnia 28 września 1882.

L. 4358. (7706 2—3)
Odnosnie do ogłoszeń tutejszego sądu z dnia 20 sierpnia 1880 l. 4251 w numerach 13, 14 i 15 Gazety Lwowskiej z roku 1881 zamieszczonych, podaje się do wiadomości, że celem sprzedaży egzekucyjnej realności pod l. 47 w Woli Duchańskiej w sprawie Józefa Fordinała przeciw spadkobiercom Jędrzeja Fajta i Annie Fajtowej o 350 złr. w. a. trzeci termin na dzień 22 listopada 1882 o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym rozpisany zostaje, a to pod warunkami poprzednio ogłoszonymi.

Podgórze dnia 7 września 1882.

L. 14962. (7643 2—3)
C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 86 zł. 76 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności N. w Małaszowcach, dłużnika Hrycia Zytana własnej, dnia 24 listopada, 29 grudnia 1882 i 31go stycznia 1883 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 250 zł. w. a. wynoszącej pozbyta zostanie.

Wadyum wynosi 25 zł.
Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol, 30 września 1882.

L. 11045. (7291 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Brodach podaje do wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Wysokiego skarbu przeciw Wolfowi Halpernowi pto 96 zł. 45 ct. a. w. została publiczna sprzedaż realności pod l. 51 w Brodach, ciała tabularnego niestanowiącej, pod warunkami ułatwionemi dozwoloną i doprowadzenia tej sprzedaży ustanowiono termin na 27 listopada 1882 o godzinie 10 rano a budynku sądowym BN. 5.

Cenę wywołania stanowi kwota 144 zł. a. w.

Wadyum wynosi 5 pre. ceny wywołania
Akt opisania i oszacowania powyższej realności mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

Wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna z dnia 8 marca 1881 l. 981 lub późniejsze doreczone być nie mogły, zastępuje ustanowiony kurator adw. dr. Weisstein w Czerniowcach, względnie tegoż generalny substytut adw. dr. Braun w Brodach.

Brody, dnia 30 sierpnia 1882.

L. 4500. (7301 2—3)
Dnia 30 listopada 1882, 10 stycznia i 8 lutego 1883 o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod Nk. 220 w Sokołowie położonej, według Lk. 674 Grúny Leistnerowej własnej w celu pokrycia należności firmy handlowej Jakóba Grossa w kwocie 112 zł. 63 ct. w. a z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 750 zł.

Wadyum 75 zł. w. a.

Protokół licytacyjny, ekstrakt hipoteczny tudzież resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w sądzie.

Dla niewiadomych wierzycieli i dla tych którymby rezolucja licytacyjna doreczoną być nie mogła, ustanowiono kuratora w osobie c. k. notaryusza p. Kiernika w Sokołowie.

Sokołów, 20 września 1882.

L. 1954. (7229 2—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Mielcu przeprowadzoną będzie w dniach 28 listopada i 21 grudnia 1882 i na dniu 23 stycznia 1883 każdym razem o godz. 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Chima Galitzera w kwocie 100 zł. w. a z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod Nrem k 65/3 w Wojsławiu położonej, dłużnika Jakóba Madeja własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na kwotę 842 zł. w. a. w. oszacowanej z tem, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie i poniżej tejże sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi kwotę 80 zł.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa, zaś resztę warunków licytacyjnych protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze sądowej.

Dla niewiadomych wierzycieli, którymby po dniu 12 listopada 1880 uzyskali prawo zastawu na licytację wystawioną realności lub którymby uchwała licytacyjnej dozwalała nie mogła być na czasie doreczoną, ustanowiono kuratorem adw. dra Brandta w Mielcu.

Mielec, dnia 17 lipca 1882.

L. 4411. (7363 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. Zakładu kredytowego włościańskiego w Lwowie w kwocie 210 zł. 51 ct. w. a. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowym przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej w Kozielnikach pod l. kons. 52 położonej Jana Marszałka własnej, na dniu 28

listopada, 28 grudnia 1882 i 30 stycznia 1883 każdym razem o godz. 10 rano.

Cena wywołania 500 zł. w. a.

Poręcza 10 pre.

Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze C. k. sąd powiatowy.

Winniki, dnia 13 września 1882.

L. 43701. (7339 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tego sądu w celu zaspokojenia pretensyi 10020 zł. 89 ct. z pn odbędzie się dnia 7 grudnia 1882 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do Józefa i Anny małż. Krański h wedle dom. 27 pag. 49 n. 8 haer. i dom. 52 p 148 n, 20 haer. należących realności pod l. 394 i 395^{2/4} we Lwowie położonych, na którym terminie realności te nawet niżej ceny wywołania 22290 zł. sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 1114 zł. 50 ct. złożoną być ma, warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 13go kwietnia 1882 prawa zastawu na wspomnianych realnościach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doreczone być nie mogły, adw. dr. Bieliński kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Janowicz mianowany został.

Lwów, dnia 14 października 1882.

L. 42425. (7344 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w biurze 13 tegoż sądu c. k. Radey Mochnackiego w celu zaspokojenia pretensyi gal. kasy Oszczędności we Lwowie w kwocie 11287 złr. 11 ct. z przyn. odbędzie się dnia 7 grudnia 1882, 10 stycznia 1883 i 13 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do Salamona Tandra i masy konkursowej Feiwla Połturaka wedle dom 150 pag 309 n 30 haer. należących realności pod l. 426 ^{1/4} we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 61800 złr. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 6180 złr. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 20 września 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doreczone być nie mogły, adwokat Dr. Gajewski kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Till mianowany został.

Lwów, dnia 14 października 1882.

L. 24776. (7331 2—3)

C. k. sąd powiatowy delegowany-miejski dla spraw cywilnych w Krakowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 1400 zł., odbędzie się na rzecz Cesara Papińskiego w gmachu sądowym dnia 29 stycznia 1883, o godzinie 10 rano egzekucyjną sprzedaż realności pod lic. 8 „młyn sztuczny amerykański wodny“ w Rakowicach powiecie krakowskim położonej.

Cena wywołania wynosi 67.157 zł. 25 ct., a wadyum 2000 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kraków, 1 października 1882.

L. 8294. (7286 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż w celu zaspokojenia sum 3182 zł 35 ct., 12.500 zł. z pn. odbędzie się na rzecz gal. Zakładu kredytowego ziemskiego we Lwowie przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Grąziowa średnia dłużników Zdzisława Józefa i Kazimierza Wiktora Nowosieleckich własnych, w dwóch terminach: mianowicie dnia 14 grudnia 1882 i dnia 12 stycznia 1883 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 31667 zł. w. a.
Wadyum 3166 zł 70 ct.

Blizsze warunki można przejrzeć w sądowej registraturze.

O tem uwiadamia się chęć kupienia mających, niemniej wierzycieli, którymby uchwała licytacyjnej rozpisująca albo weale nie albo w należytem czasie doreczoną nie została i tych, którzyby po dniu 15 kwietnia 1882 jako dniu wydania wyciągu tabularnego dóbr Grąziowa średnia do tabuli weszli, do rąk ustanowionego kuratora adw. dra Skórskiego w Przemyślu.

Przemyśl, 6 września 1882.

L. 22085. (7221 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że w drodze egzekucyjnej prawomocnych uchwał z 28 stycznia 1873 l. 198 i z 27 lutego 1874 l. 4222 celem zaspokojenia kosztów sądowych w kwocie 8 zł 31 ct., 11 zł. 67 ct., 30 zł., 9 zł. 30 ct. i 8 zł. 77 ct., w a. Ekspozyturze c. k. Prokuratorji Skarbu w Krakowie imieniem Wysokiego Skarbu przyznanych dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż real-

ności pod l. 210 lit. C dz. VIII Salomona i Gittli Singlustów własna, w Krakowie położona w trzech terminach to jest: 14 grudnia 1882, 11 stycznia i 12 lutego 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1111 zł. 33 ct. w. a

Chęć kupna mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej jako wadyum ^{1/10} części szacunkowej ceny to jest 112 zł. w. a.

Gdyby na żadnym z powyższych terminów sprzedaż do skutku nie przyszła wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych na dzień 18 lutego 1883 o 10 rano, na który się wszystkich interesowanych z tem wzywa, iż niestanowiący za przystępujących do wniosków większości stawających interesowanych uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w registraturze sądowej, a w dniu licytacji w biurze komisji licytacyjnej przejrzane być mogą.

O tem zawiadamia się obie strony, wierzycieli wiadomych do rąk własnych, tych zaś, którzyby po dniu 24 sierpnia 1882 na hipotekę tej realności weszli, lub którymby uchwała dozwalała sprzedaż lub następnę uchwałę z jakiegobądź powodów doreczone być nie mogły, do rąk ustanawiającego się w tym celu kuratora w osobie adw. dra Abłamowicza z substytucją adw. dra Eibenschütza i przez edykta.

Kraków, 6 października 1882.

L. 4293 (7739 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem odnośnie do tutejszo sądowego edyktu z dnia 21 października 1881 l. 7040 iż w sprawie egzekucyjnej Dyrekcji Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Dmytrowi Fedorko i masie po Połazie Marycz pto 95 zł. 92 ct. w. a z pn. realność dłużników pod Nr 324 rep. 311 w Wołczem po złożeniu 5 pre. wadyum z ceny szacunkowej 300 złr. w sądzie tutejszym na czwartym terminie dnia 14 listopada 1882 o godzinia 9 przed południem za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Turka dnia 4 września 1882.

L. 5219. (7736 2—3)

Dnia 27 listopada, 28 grudnia 1882 i 23 stycznia 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 21 w Skalacie położonej a wedle wykł. hipot. l. 464 dla powyższej gminy katastr. dłużnika własnej w sprawie Süskindla Rosenbaum przeciw Fischlowi Mager pto. 210 złr. z pn. Cena szacunkowa wywołania wynosi 1250 złr w. a., wadyum 125 złr. Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takiej, atoli tylko za cenę dorównującą wysokości długów intabulowanych t. j. za kwotę 763 złr. 63 ct. w. a. sprzedaną będzie. Do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych, wyznacza się termin na dzień 23 stycznia 1883 o godzinie 4 po południu. Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszej registraturze przejrzeć, kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. notaryusz dr. Bilński

C. k. Sąd powiatowy.
Skalaty dnia 29 września 1882.

L. 14964. (7731 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 445 złr. 86 ct. w. a z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 2 w Petrykowie dłużniczki Maryi Łotockiej własnej dnia 24 listopada 1882, 29 grudnia i 26 stycznia 1883 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 900 złr. w. a. wynoszącej pozbyta zostanie.

Wadyum wynosi 90 złr. w. a., resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol, 20 września 1882

L. 14963. (7732 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 578 złr. 24 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 71 w Białej dłużników spadkobierców po sp. Janie Zawidowskim własnej, dnia 24 listopada 29 grudnia 1882 i 31 stycznia 1883 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 800 złr. w. a. wynoszącej, pozbyta zostanie.

Wadyum wynosi 80 złr. w. a., resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej

Tarnopol, 30 września 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 14471. (7740 2--3)
 W terminach licytacyjnych zaszły pomylki w edyktach z dnia 31 sierpnia 1882 do l. 11492 i poprawia się je i to w ten sposób, iż się wyznacza termin na dzień 22 listopada 1882, 21 grudnia 1882 i 1 lutego 1883 a termin do ułatwiających warunków na dzień 3 lutego 1883 zawsze o godzinie 10 rano w sali rozpraw.
 Z c. k. sądu pow. m. del. Sc. II.
 Lwów, 5 listopada 1882.

L. 4292. (7738 2--3)
 C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszym odnośnie do tutejszysądowego edyktu z dnia 21 października 1881 l. 7039 iż w sprawie egzekucyjnej Dyrekcji Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw masie nieobjętej po sp. Fediu Seniów pto. 168 z r. 40 ct. w. a. z pu. realność dłużnika pod Nr. 85 rep. 82 w Woleczku po złożeniu 5 pr. wadium z ceny szacunkowej 600 zł w sądzie tutejszym na czwartym terminie dnia 15 listopada 1882 o godzinie 9 przed południem za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.
 Turka, dnia 4 września 1882.

L. 4300 (7427 2--3)
 Dnia 29 listopada 1882 o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie publicznym sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod Nr. 64 w Tyliczu położonego, Mikołaja Hamernika własnego, na zaspokojenie pretensyi Jana Krausa w kwocie 100 z r. w. a. Cena szacunkowa 290 z r. w. a. Wadium 60 z r. Reszta warunków w registraturze sądowej.
 C. k. sąd powiatowy.
 Krynica, 17 października 1882.

Zl. 11246. (7734 2--3)
 Beim f. f. Bezirksgericht in Raab wird zur Hereinbringung der Forderung des Josef Weinberg im Betrage von 320 fl. ö. W. sammt 6 prc vom 19 Feber 1875 laufenden Zinsen, der Executionskosten von 5 fl. 16 fr. 2 fl. 36 fr., 1 fl. 37 fr., 1 fl. 87 fr., 9 fl. 97 fr. und 3 fl. 76 fr. die exfutivte Feilbietung der nach Infr. tom. IV pag. 85, 86 n. 160 u 61 dem Josef Sebastian gehörigen in Neuraab süß jub Nr 14 gelegenen mit dem Protokolle de pr. 24 Juli 1876 B 7098 auf 6634 fl 86 fr. ö. W. abgethäpten Realität nach Ausschreibung jedoch der im erwähnten Protokolle sub Position 2 b, c, d, Position 5 a, b u. Position 8 beschriebenen u auf 2881 fl. 93 fr ö. W. gethäpten Grundstücke u. Gebäude am 14/11 und 12/12 1882 jedesmal um 10 Uhr Vm. vorgenommen werden.
 Diese Realität wird bei den obigen zwei Terminen nicht unter dem Schätzungswerte von 3752 fl. 93 fr veräußert werden und in diesem letzteren Falle wird am 11 Jänner 1883 um 10 Uhr Vm. die Tagfahrt zur Festsetzung erleichternder Bedingungen abgehalten werden.
 Das Badium beträgt 376 fl. Die übrigen Lizitationsbedingungen, wie der Tabular-Extrakt können hg. eingesehen werden.
 Für die liegende Masse nach Franz Frank den dem Leben und Wohnorte nach unbefangenen Andreas Sokal oder dessen allenfalligen Erben, sodann alle Gläubiger, welche nach dem 21 Juli 1878 irgend welche Hypothekrechte erwerben sollten oder denen dieser Beschreib aus welchem immer Grunde nicht zugestellt werden konnte, wird Artur Madelski, Notariatspraktikant in Raab süß zum Kurator bestellt.
 R. f. Bezirksgericht.
 Raab süß, 23 Juli 1882.

Zl. 1656. (6995 3--3)
 Am 20ten November 1882 um 10 Uhr Vormittags wird bei der Direktion des f. f. Staatsgestützes in Raab süß wegen Verkauf von nachstehenden aus der diesjährigen Fehlung unnaheherd anzuhoffenden Röhnerfruchtmengen, welche in den Schüttböden in Raab süß, Frataub and Wojtinell eingelagert werden, eine schriftliche Offertverhandlung abgehalten werden, deren Ergebnis der hochortigen Genehmigung vorbehalten bleibt, als:

Weizen	in der Sekto-	75 bis 80	Kilogramm	2600
Korn	liter-Qualität	70 „ 75	„	3250
Gerste	von	64 „ 68	„	700

 Angebote auf die oben nach den vorgenommenen Probedrütschen approximativ angefügten gefamnten Fruchtmengen, oder auch abgetsondert auf jede einzelne dem Verfaufe ausgelegte Fruchtgattung, wobei jedoch erstere Differenten sich zu verpflichten haben, im Falle nicht die ganzen Verkaufserträge ihnen hohen Ortes bestätigt werden sollten, auch nur die eine oder andere Fruchtgattung beziehentlich auch zwei Fruchtgattungen zu übernehmen, wollen zur obfestgesetzten Zeit hieramts mit dem ausdrücklichen Besatze überreicht werden, daß der Different sein Anbot ohne Unterschied und Garantie der Qualität und Quantität der ab den genannten Depositorien zu erkaufenden Fruchtgattungen stellt, indem sich die annäherungsweise ausgedescribenen Mengen derselben erst nach dem völligen Abdrucke des Geprüthes, desgleichen das erhobene durchschnittliche Qualitätsgewicht größer oder kleiner erweisen können.
 Jedes Offert muß mit einer zu überschreibenden 50 kr. Stempelmarte versehen sein, den den Anbot für einen metrischen Zentner der betreffenden Fruchtgattung und den hiernach entfallenden ganzen Kaufbetrag in Ziffern und Buchstaben angelegt, nebst den 10 prc Badium vom letzteren mit der Erklärung enthalten, daß dem Differenten die Verhandlungsbedingungen bekannt sind, denen er sich unbedingt unterzieht.
 Mit der Verfrachtung der erkauften Fehchte, kann der Ersteher nach geleisteter Einzahlung der ihm sukzessive zur Disposition gesteltt werdenden Mengen sofort beginnen, muß jedoch den ganzen Kaufbetrag längstens bis Ende Dezember l. J. vollständig eingezahlt und die gefamnten Früchte zuverlässig bis Ende März 1883 abgenommen haben.
 Die Offertverhandlungsbedingungen und die Probenmuster der zu verkaufenden Früchte, können in der Direktionskanzlei eingesehen werden.
 R. f. Staatsgestütze-Direktion.
 Raab süß, am 9ten Oktober 1882

L. 4246. (7737 2--3)
 C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszym odnośnie do tutejszysądowego edyktu z dnia 15 grudnia 1881, l. 7973, iż w sprawie egzekucyjnej Dyrekcji Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Semionowi Radeckiemu pto. 150 zł. w. a. z pn. realność dłużnika pod nr. 122 rep. 159 w Lomnie po złożeniu 5pr., wadium z ceny szacunkowej 500 zł. w sądzie tutejszym na czwartym terminie dnia 14 listopada 1882 o godzinie 9 przed południem za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.
 Turka dnia 4 września 1882.

L. 3981. (7463 2--3)
 C. k. sąd powiatowy w Radłowie przedsięwzięcie na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie pto 550 zł. na dniu 6 grudnia 1882 r. 10 stycznia i 7 lutego 1883 r. publiczną sprzedaż realności pod l. 200 w Borzęcinie.
 Cena szacunkowa 1400 zaś zakład 140 zł. Protokół opisanie i resztę aktów przedrzeć można w registraturze.
 Radłów, 6go października 1882.

L. 6535. (7681 3--3)
 Celem zabezpieczenia dostawy sukna i innych materyałów na ubiory służbowe dla sług c. k. sądów, należących do okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie na rok 1883/84 odbędzie się w sali tego sądu wyższego dnia 30 listopada 1882 do godziny 12 w południe licytacya za pomocą ofert pisemnych.
 Ryczałtowa cena fiskalna wynosi 6691 z r. 74 ct O jakości i ilości materyałów, o pojedynczych cenach fiskalnych, warunkach licytacyjnych i dotyczących wzorach zasięgnąć można każdego dnia przed terminem wyz oznaczonym, w czasie godzin urzędowych w biurze prezydialnym wyższego sądu krajowego, gdzie też oferty zaopatrzone w wadium 5,100 ceny fiskalnej wynoszące z dokładnym wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale też literami, w oznaczonym terminie wniesione być mają, przyczem się wyraźnie zastrzeżać, iż oferty, w których cena nie w pewnej sumie lub w procentach od ceny fiskalnej opuścić mających oznaczona będzie, lecz tylko w ogóle niższa o jakiś procent od jakiegokolwiek przez innego oferenta wniesić się mającej ceny oferowanaby została tak jak też oferty spóźnione lub nieulożone wedle przepisów uwzględnionemi nie będą.
 Z Przewidyum c. k. wyższego sądu krajowego.
 Lwów dnia 7 listopada 1882.

L. 5991. (7200 3--3)
 Na zaspokojenie dłużnych galie. Zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Krakowie pięciu rat po 26 zł. 50 ct. i reszty ka pitału 249 zł. 60 ct. z przyn. odbędzie się w tutejszym sądzie na terminach dnia 24 listopada, 29 grudnia 1882 i 9 lutego 1883 każdym razem o godz 10 rano, przymusowa sprzedaż licytacyjna realności dłużnika Lwana Górala pod lk. 94 w Boratynie położonej, wykazem hip. N. 17 objętej.
 Ceną wywołania jest wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 700 zł. a w, zaś wadium wynosi 70 zł.
 Blizsze warunki licytacyjne i wyciąg tabularny można w tusądowej registraturze przejrzeć.
 Kuratorem wierzycieli niewiadomych zamianowano tutejszego adwokata pana dra Juliana Ruczkę.
 C. k. sąd powiatowy
 Jarosław, dnia 8 lipca 1882.

L. 3970. (7320 1--3)
 Z miejsca pobytu niewiadomo-go Jana Krzysię zawiadamia się, iż przeciw niemu wniosła Katarzyna Orłowa pozew o uznanie własności do gospodarstwa pod nr 247 w Niepołomicach, oraz że dla niego ustanowiono kuratorem Kazimierza Bisztygę w Niepołomicach. Jana Krzysię wzywa się tedy, aby albo sobie innego zastępcę ustanowił, albo kuratorowi swemu środki obronne podał.
 Niepołomice, dnia 29 sierpnia 1882.

L. 23127. (7325 1--3)
 C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego, iż na żądanie Rafała Jonasza Anisfelda wydano t. s. uchwałę z 13 października 1882 l. 23 27 nakaz zapłaty, pojecający Ludwikowi Lipińskiemu, aby kwotę 360 zł w a. z pn. w dniach trzech powodowi zapłacił, lub w tymże czasie wniosł zarzuty, oraz że egzemplarz nakazu zapłaty dla Ludwika Lipińskiego przeznaczony, został doręczony adw. drowi Leo ustanowionemu kuratorowi ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego.
 Kraków, 13 października 1882.

L. 5574. (7481 1--3)
 C. k. sąd obwodowy Samborski wzywa niniejszym wierzyciela zgubionego książeczkę wkładowej Stryjskiej kasy oszczędności l. 1089 Tom. IV str. 292 z daty dnia 21go listopada 1881 na kwotę 15 zł. w. a. na imię Jana Urbana opiekującej, ażeby takową do 6 miesięcy od dnia tego obwieszczenia po raz trzeci przedłożył, w przeciwnym bowiem razie umorzona zostanie.
 Sambor, 25 lipca 1882.

L. 18638. (7721 1--3)
 Dnia 16 listopada 1882 rozpocznie swą czynność c. kr. urząd pocztowy w Krechow w powiecie Żółkiewskim, który będzie załatwiał pocztę listową i przesyłkową, jako też przekazy i pobrania do kwoty 200 zł. (w pojedynczych sztukach).
 Wymieniony urząd pocztowy będzie wykonywał swą służbę przez posłańca pieszego do Żółkwi.
 Okręg doręczeń wmi-nionego urzędu pocztowego stanowią miejscowości: Horbowiec, Hucisko, Fajna, Brzyszcze, Szabelnia, Prowała, Majdan, Ruda krechowska z atynencyą Chamy, Kunin z atynencyami Bór kuniniski, Chytrejki, Cytula, Czerniochy (Czerwieniec) Kaczmary i Wulka kuniniska z atynencyami Derewenko i Jarosze. Odległość z Krechowa do Żółkwi wynosi 11 kilometrów.
 To się podaje niniejszym do powszechnej wiadomości.
 Z c. kr. Dyrekcji poczt
 We Lwowie, dnia 27 października 1882.

**Mit 16 November 1882 tritt im Orte Krechow (politischer Bezirk Żółkiew) ein f. f. Postamt in Wirksamkeit, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, dann mit dem Postanweilungs- und Nachnahmgebeistäfte (bis 200 fl.) befassen und mit dem f. f. Postamte in Żółkiew durch eine täglich einmalige Fußbotenpost seine Verbindung erhalten wird.
 Den Bestellungsbezirk des neuen Postamtes bilden die Ortlichkeiten: Horbowiec, Hucisko, Fajna, Brzyszcze, Szabelnia, Prowała, Majdan, Ruda krechowska mit Attinenz Chamy, Kunin mit Attinenz Bór kuniniski, Chytrejki, Cytula, Czerniochy (Czerwieniec) Kaczmary und Wulka kuniniska mit Attinenzien Derewenko und Jarosze.
 Die Entfernung von Krechow nach Żółkiew beträgt 11 Kilometer
 Was hiermit zur allgemeinen Kenntnis gebracht wird.
 R. f. Post-Direktion.
 Lemberg, am 27 Oktober 1882.**

L. 16769. (7679 3--3)
 C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Gerszona Palkera z Kołomyi de pr 9 lutego 1882 l. 3697 o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności w mieście Kołomyi, w tamtejszym powiecie sądowym i w Kołomyjskiej gminie podatkowej pod l k. 462 m l. parc. 95 położonej, składającej się z gruutu objętości 52 1/2 sążni kwadratowych i stojącego na nim domu z podwórzem i komory, a graniczącej na wschód do realności Josia Abrahama Schottenfelda, na południe z realnościami Szaji Mojżesza Palkera i Ieka Stendiga, na zachód z ulicą boczną od ulicy Mniczówki, a na północ z realnością Janika Rauchwergera o zainhabulowanie proszącego za właściciela tej realności, c. k. sąd obwodowy w Kołomyi projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego wygotował, któryto projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1 września 1882 za księgę gruntowa uważanym będzie, równie oznajmia się, że od tego dnia po-

cząwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości, jako nowe ciała tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione i uchylone być mogą.
 Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich którzyby:

- na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie odpisane, lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;
- już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego, na nieruchomości tej, lub na jej częściach, nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi, swoje oznajmieniu do dnia 30 listopada 1882 włącznie tem pewniej wniosli, ileż w przeciwnym razie utracą prawo p pierania oznajmić się mających roszczeń, przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzezonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabydą.
 Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązu zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.
 Lwów, dnia 4 lipca 1882.

L. 4579. (7397 3--3)
 C. k. sąd powiatowy w Tlustem ustanawia w sprawie egzekucyjnej Szaji Eis przeciw p. Stefanowi Aywas pto 200 zł. w. a. dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego na tegoż oszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie Teodora Łagodzkiego; zarazem wzywa się niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Aywasa, ażeby ustanowionemu kuratorowi wszelkie środki dowodowe udzielił, albe też innego zastępcy sądowi wskazał.
 Tluste, 29 września 1882.

L. 42633 (7555 3--3)
 C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 26 września 1882 do l. 42633 wniosł Majer Wolf dw. im. Czopp przeciw niewiadomym z życia i pobytu spadkobiercom Kazimierza Dendora, pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. 520 3/4 we Lwowie sum 1000 zł. pol i 500 zł. pol. dla Kazimierza Dendora intabulowanych, na który to pozew wyznaczono termin do rozprawy sumarycznej na dzień 22 listopada 1882 godzinę 11tą przed południem.
 Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Gajewski kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat dr. Dulęba mianowany
 Wzywa się zatem pozwanych, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczey z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.
 Lwów, dnia 30 września 1882.

L. 44125. (7343 2--3)
 C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 7 października 1882 do l. 44125 wniosli małżonkowie Mojżesz i Chaje Seler przeciw Kornelowi Janowskiemu i Albinie Pawlikowskiej pozew o wykstabilowanie sumy 104 zł 32 1/2 ct. m. k. z pu. z większej 1004 zł. 2 1/4 ct. m. k. pochodzącej z wszelkimi nadcieżarami i odnośnemi pożyczkami ze stanu biernego realności l. 424 3/4 na który to pozew wyznaczono termin 90 dniowy do wniesienia pisemnej obrony.
 Gdy miejsce pobytu pozwanych Kornela Janowskiego i Albinie Pawlikowskiej nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Skowroński kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Dulęba mianowany.
 Wzywa się zatem Kornela Janowskiego i Albinie Pawlikowską, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali, i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczey ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.
 Lwów, dnia 14 października 1882.

Księgi gruntowe.

L. 6879. (7786)

C. k. komisya hipoteczna zawiadamia: I. że arkusze posiadania dla gminy katastralnej, Biedowa Tyczynska, do powszechnego przeglądu wyłożono, przeciw prawdziwości których zarzuty po dzień 17 listopada 1882 wnieść można.

II. że dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Siedliska, w dniu 16 listopada 1882, o godzinie 9 rano rozpocznie.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Tyczyn, 11 listopada 1882.

L. 18860. (7771)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Przemysłu oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Chodnowice na miejscu w Chodnowicach dnia 27 listopada 1882 rozpocznie.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Przemysł, dnia 6 listopada 1882

L. 336/k.g. (7770)

Dnia 21 listopada 1882, rozpoczyna się dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej „Turka, z miejscowością Fatowce“ położonej w okręgu gwóźnieckiego sądu powiatowego.

Interesowani mają zgłaszać się u komisarza hipotecznego w miejscu urzędującego.

C. k. komisya hipoteczna
Kołomyja, dnia 10 listopada 1882.

L. 5297. (7766)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzania arkusze posiadania i inne akta służące mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Kłobowce.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisarzem hipotecznym dnia 15 listopada 1882, w którym dalsze dochodzenia miejscowe prowadzić będzie

Z c. k. sądu powiatowego
Tyśmienica, 8 listopada 1882.

L. 3638. (7756)

Komisya hipoteczna ogłasza, że wyłoża do powszechnego przeglądu projekty księgi gruntowej dla gminy Przewoziec, wyznaczając termin do wniesienia zarzutów do dnia 20 listopada 1882.

Wojniłów, dnia 10 listopada 1882.

L. 3633 (7755)

C. k. komisya hipoteczna przy sądzie powiatowym w Wojniłowie zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Dołpotów dnia 21 listopada 1882 rozpoczyna

Bliższe szczegóły zawierają obwieszczenia w urzędach gminnych.

Wojniłów, dnia 10 listopada 1882.

L. 7120. (7753)

Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Prybyń składa się do przejrzania w sądzie tutejszym.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wnoszone do dnia 28 listopada 1882.

C. k. sąd powiatowy
Przemysły, 10 listopada 1882.

L. 224. (7752)

Komisya hipoteczna przy sądzie powiatowym w Gorlicach zawiadamia iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Klimkówka z dniem 23 listopada 1882 rozpocznie.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia urzędem gminnym do rozpowszechnienia udzielone.

Gorlice, 10 listopada 1882.

L. 16452. (7691 2-3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych:

Bugaj, w okręgu sądu powiatowego w Kalwarii;

Sopotnia mała w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Bystra, w okręgu sądu powiatowego w Milówce;

Porąbka, w okręgu sądu powiatowego w Kętach;

Zarzyce, Kokuszka, Przysietnica, w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;

Marcinkowice, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego, w Nowym Sączu;

Jasionka, Rzepiennik suchy, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Wawrzka, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Chmielów, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Rudna mała, w okręgu sądu powiatowego w Głogowie;

Godowa, w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Błażowa, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Demblin, z miejscowością Nowopole i Polanki, Wola Rogowska, Jagodułki, w okręgu sądu powiatowego w Radłowie;

Frywald, w okręgu sądu powiatowego w Krzeszowicach;

Koźnice wielkie, z miejscowością Bugaj Chorągiewca, w okręgu sądu powiatowego w Wieliczce;

Będzieszyzna, Połom mały, w okręgu sądu powiatowego w Brzesku;

Smierdząca, w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Padew, w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe poczynając od dnia 30 listopada 1882, uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w tych sądach powiatowych, w których okręgu dotyczą gminy katastralne są położone, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu, czy jakiegobądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księga gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jako zmianę wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakiegobądź inny sposób nastąpić miała.

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu służebności lub w ogóle jakie inne prawo do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do tego sądu powiatowego, którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, najdalej do dnia 31 grudnia 1883, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym, a od obowiązku zgłoszenia, się w tym terminie z pominięciem prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępować było wiadome z jakiejżebyś sądownej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 6 października 1882.

Doniesienia prywatne.

L. 317. (7761 1-3)

Gdyby lekarz, Dr. medycyny, ze chciał stale osiedlić się w mieście **Dubiecku** nad Sanem, w którym istnieje od pół roku wyborna apteka, znalazłby swojemu stanowisku odpowiednie utrzymanie.

Reflektującym udzieli bliższej informacji ustnie lub pisemnie Zwierzchność gminna w Dubiecku.

Dubiecko d. 11 listopada 1882.

L. 10087. (7760 1-3)

Ogłoszenie.

Wydział powiatowy kasy oszczędności w Myślenicach uchwałą z dnia 23 października 1882 obniżył procent od wkładek oszczędności na 4½ pre, od pożyczek hipotecznych na 5½ pre, zaś od weksli i innych lokacyj na 6 pre, o czem się w myśl statutu § 11 strony interesowane zawiadamia

Myślenice, dnia 26 października 1882.

Prezes: **Franciszek Lewartowski.**

Sekretarz: **Kleber.**

Ogłoszenie licytacji.

C. k. uprz. galicyjski akcyjny

BANK HIPOTECZNY

we Lwowie

podaje do powszechnej wiadomości, że niewykupione z dniem 31 sierpnia 1882 zastawy w kasie zaliczkowej mianowicie:

papiery wartościowe, klejnoty, drogie kamienie, perły, korale, złoto, srebro itd.

w dniach 5go i 6go grudnia 1882 o godzinie pół do 10tej przed południem przez publiczną licytację największej ofiarującemu za gotowiznę sprzedane będą.

Licytacja odbędzie się w gmachu Banku hipotecznego pod Nr. 15 przy placu Hali kim.

Lwów dnia 11 listopada 1882.

7741 1-3)

Dyrekcya.

BAZAR MARKIEWICZA

we Lwowie, plac Maryacki l. 10.

poleca świeżo zakupione na jesień i zimę

w wielkim wyborze **Materje wełniane** na suknie damskie jak również do ubierania tyhże: **Plusze, Hafty, Damaty i Satin merveilleux. Materje jedwabne czarne i kolorowe** na suknie damskie. **Aksamity i ciężkie Materje jedwabne francuskie czarne: Armure, Satin double, Ottomann, Satin duchesse, Sicilien** na płaszcze damskie

Wielki wybór czarnych Materjy wełnianych na suknie i pokrycia futer damskich.

Sukna na płaszcze zimowe. Flanelki, Sukienka, Chevioty i Chustki zimowe.

Perkale i Szirtynki białe po 16, 19, 22, 25, 30, 32 ent. za łokieć polski.

Przyjmuje zamówienia na **Suknie damskie**, jak również na **bieliznę damską i mekza z płócien krajowych.**

Ajencya farbiarni W. Spindlers w Berlinie, (5806)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

Akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszymi

5% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych-pupularnych kaucyj małżeńskich wojskowych na kaucyje i walya, — są w tymże kantorze do nabycia.

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczenia prowizyi. (67 9 18-7)

L. 21986/I

Towarzystwo

c. k. uprzyw.

(7788 1-3)

kolei żelaz. Lwowsko-

Czerniowiecko-Jasskiej

Rozpisanie Ofert

na odbudowanie lodowni w Czerniowcach.

Na stacyi w **Czerniowcach** zostaną rozdane roboty przy odbudowaniu lodowni w drodze konkurencyi.

Dotyczące projektu wraz z kosztorysem i warunkami budowy można przejrzeć w biurze oddziału I. Dyrekcji ruchu we Lwowie lub też w biurze Sekcyi utrzymania kolei w Czerniowcach.

Oferty należy ostemplowane i opieczetowane nadesłać do Dyrekcji ruchu we Lwowie najdalej do 18go listopada 1882 i złożyć w kasie Dyrekcji ruchu we Lwowie, wadyum w kwocie 250 zdr.

Lwów, w listopadzie 1882.

Dyrekcya ruchu.

